

Bijuterii de familie

Noi trebuie să visăm ca să putem supraviețui. Ne ajută copiii să mai putem visa. Ei sunt îngerii noștri păzitori. Nu ne lasă să îmbătrânim urât, să devenim prea egoiști, prea morocănoși, plictisiți și plicticoși. Pentru că programul unui om în vârstă riscă să devină monoton, stereotip. Dar când are un copil în preajmă, totul îi pare proaspăt, imprevizibil, surprinzător.

Alexandru REPAN

Dragi cititori ai Jurnalului interregional „Banatul”, puteți afla cele mai noi știri utilizând Aplicația digitală „Banatul”.

Aplicația digitală „Banatul”, prin intermediul căreia informația ajunge instantaneu la cititori, este prima aplicație mobilă din România, care pune la dispoziția primărilor o modalitate modernă și rapidă de informare a cetățenilor în orice parte a lumii s-ar afla ei. Aplicația este un produs 100% „made in Banat”, disponibilă, în mod gratuit, pe telefoanele mobile.

Cuvântul ierarhului

Omul nu este nenorocul istoriei

† IOAN al Banatului

Ostașul a lovit cu sulița coasta lui Hristos, de unde se deschide izvorul iubirii nemărginite a lui Dumnezeu. Anonimul ostaș n-a scris nicio carte cu condeiul, însă a scris cu sulița una din cele mai fascinante pagini din Cartea vieții lui Hristos. El este cronicarul vieții lui Hristos. El n-a scris pe un pergament, ci a scris atunci, pe lemnul Crucii, viața lui Hristos. Văzând, scria. Lui i s-au deschis ochii să vadă Taina Jertfei Fiului lui Dumnezeu.

O, Sfântă Cruce, tu ești Cartea vieții lui Hristos! Ostașul a scris această Carte a vieții lui Hristos cu slove pe care le poate citi și înțelege orice pământean. A scris în graiul iubirii și al iertării: „Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac!”

Iată câteva cuvinte scrise în această carte: iubiți-vă, iertați-vă, jertfiți-vă!

Ostașul n-a scris cu cerneală viața lui Hristos, Liturgia Jertfei Sale, ci cu însuși Sângele Fiului lui Dumnezeu. N-a scris cu pana, ci cu sulița, pe care, pentru fiecare cuvânt, o înfîșea în coasta lui Hristos.

Hristos i-a dat Sângele Său ca să scrie această carte pe brațele Crucii și am văzut că tot cu Sângele Lui a scris pe cealaltă față a Crucii și numele celor pentru care S-a jertfit. Undeva, pe ultimul rând, era scris și numele meu: Ioan din Carpați. De aceea, de câte ori citesc această carte scrisă cu Sângele lui Hristos, mai întâi o sărut.

Citește și tu, iubite frate creștine, această carte și vei găsi acolo numele tău și al părinților tăi. Ea este Cartea neamului lui Hristos, a fraților Săi pentru care S-a jertfit. Pentru ei a venit în lume, ca să-i ducă în Casa Tatălui Ceresc. Aceasta este o carte vie. Ea îi apără și-i păzește pe cei ce o citesc la lumina lacrimilor.

Ne punem mereu întrebarea: de ce se citește tot mai puțin azi? Pentru că totuși se scrie mult, dar se scrie cu cerneală și nu cu lacrimi.

Iubiți frați și surori,

Omul nu este nenorocul istoriei. Omul nu este o pauză între naștere și moarte. El transcende moartea. Ea îl așază pe aripile veșniciei. Mormântul este o aripă a veșniciei. Prin el, omul coborând, urcă în veșnicie.

Un fariseu – Iosif din Arimateea – Îl ajută pe Dumnezeu să-Și pună Fiul în mormânt. Dumnezeu Și-a ales ca gropar un fariseu. Ce ar fi azi Învierea fără Iosif – groparul din Arimateea?! După cum înaintea zorilor e noapte, tot așa, înainte de înviere e moartea.

Mironosițele L-au căutat pe Hristos în mormânt. Unii Îl mai caută și azi pe hartă. Mormântul lui Hristos a rămas gol ca în el să ne îngropăm noi și apoi să înviem. Pe crucea părinților, noi am scris și: Iisus Hristos Nika, adică Iisus Hristos învinge. Ce mare cinste pentru un creștin, ca pe crucea lui să scrie și numele lui Hristos Biruitorul!

Nici în mormânt nu suntem singuri, ci suntem cu Hristos. De aceea, nu mai plânge la mormântul maicii tale, că nu e singură nici acolo. Singurătatea nu mai bântuie acum în univers; ea a fost alungată de Hristos. Toți cei adormiți în nădejdea învierii vor învinge moartea și vor învia. Învierea este întoarcerea omului în nemurire. Sub cruce nu sunt cei învinși de moarte, ci cei ce au învins împreună cu Hristos moartea.

„Acești admirabili ambasadori ai comunei noastre...!”

Dănuț DRĂGHICI - Primar al comunei Nițhidorf

A ajuns la Nițhidorf, pentru un interviu cu domnul primar, am fost plăcut surprins să-l ascult vorbindu-mi nu despre proiecte și realizări, ci despre tinerii comunei sale, componenți ai Ansamblului artistic „Laleaua Pestiță” din Nițhidorf.

Nu cuvintele mele să le publicați, mi-a spus domnia sa, ci imagini cu acești admirabili ambasadori ai comunei noastre dragi, recent întorși dintr-un turneu în străinătate și care merită să se regăsească în paginile acestui jurnal interregional, pentru a fi cunoscuți de cât mai multă lume. Mulțumesc și pe această cale și felicit întreg ansamblul nostru artistic, asigurându-l și în viitor de tot sprijinul primăriei! Totodată, îl felicit și pe maestrul coregraf Doru David, pentru devotamentul cu care își desfășoară activitatea de instructor artistic.

Pagină realizată de Ciprian Octavian APOSTOL

Restituiri făgetene

Dionisie Păscuțiu (1825-1902)

Prof. dr. Dumitru TOMONI

Când în 1996, în calitate de președinte al comisiei de cultură, propuneam Consiliului Local Făget ca strada Narciselor să fie numită Dionisie Păscuțiu, mulți consilieri au manifestat rezeve și chiar o nedisimulată surprindere. Am dat atunci un singur argument: Păscuțiu a fost singurul făgetean propus pentru a fi primit în Academia Română, chiar în momentul înființării marelui for științific și cultural. Personalitate complexă și contradictorie, cu un larg orizont intelectual, Dionisie Păscuțiu a fost unul dintre marii cărturari ai Ardealului și Banatului, ce au slujit cu patriotism, credință, dar și cu probitate științifică mișcarea națională românească, într-o perioadă frământată și fără șanse apropiate de izbândă.

S-a născut la 1 Aprilie 1825, în comuna Buteni, județul Arad și a făcut studii secundare la Oradea și teologice la Tîrnăvia. În 1849 a fost sfințit preot greco-catolic, fiind numit în același an profesor de limba română la gimnaziul din Beiuș, de unde va fi transferat în anul 1853 la gimnaziul greco-catolic din Oradea, pe catedra de limba română, fiind numit și președinte al „Societății literare a junimii române studioasă la Academia de drepturi și arhigimnaziul din Oradea Mare”. Și în 1855 Dionisie Păscuțiu continuă să fie conducătorul Societății literare, reușind în același timp să publice, la Oradea, prima sa lucrare, o gramatică românească pentru cei care vorbeau limba maghiară-Magyar roman nyelvtan.

Din cauza unor neînțelegeri cu episcopul greco-catolic Vasile Erdeli, Dionisie Păscuțiu părăsește, în anul 1861, catedra de limba română și conducerea Societății literare din Oradea, urmează Dreptul și devine avocat în Buteni. În 1882 părăsește Buteniul și se stabilește în Făget, remarcându-se în 1885 printr-un cuprinzător și documentat răspuns dat la chestionarul lui B. P. Hașdeu, „Program pentru adunarea datelor privitoare la limba română”. Răspunsurile concise, dar documentate la cele 206 întrebări ale chestionarului, dovedesc largul orizont intelectual al acestui cărturar, cunoștințele temeinice în domenii foarte diverse: limbă și literatură, gramatică, etimologie, tradiții și obiceiuri populare, așezări și arhitectură, folclor, ocupații tradiționale și meșteșuguri sătești etc.

În articolul „La cestiunea ortografiei”, scris în Făget, la 10 iunie 1885 și publicat în revista „Familia” din 9/21 iunie același an, Păscuțiu ia atitudine față de cei care „cântă etimologismului ortografiei noastre

tre zepnică pomenire” și îi serbează „părăstasul”. În același timp, se poziționează împotriva „etimologismului luat în înțelesul strâns al cuvântului, care exclude toate alte principii”, dar se închină „cu reverență memoriei și umbrelor mărate ale bărbaților care ne-au dat impuls spre lăpădarea literelor cirilice din literatura noastră, înlocuindu-le cu literele noastre străvechi”. Cu deplin teimei, Păscuțiu respinge ortografia fonetică pură, militând pentru „fonetismul moderat și rațional”, fără a exclude și influențe etimologice.

SALON.
La cestiunea ortografiei.
Făget 10 iunie 1885.
Dionisie Păscuțiu

În 1892 intenționează să editeze la Făget o revistă literară bilunară, intitulată „Filologul român”, proiect eșuat din cauza numărului insuficient de prenumerați. În liniștea aparentă a Făgetului, Dionisie Păscuțiu reia ideile unui studiu mai vechi, publicat la Arad la 1881 în limba maghiară, cu titlul „Despre originea română a națiunii române (valahe) și despre latinitatea limbii ei. Răspuns domnului Rethy și tovarășilor săi”, îmbogățindu-l cu noi informații și argumente științifice. Astfel, la 1892, la Lugoj, vede lumina tiparului lucrarea fundamentală a lui Dionisie Păscuțiu „Originea limbii române valahe”. Închinată memoriei lui Petru Maior, lucrarea dovedea o temeinică documentare filologică, autorul posedând o cultură impresionantă. Pe lângă limbile română, maghiară și germană, mai cunoștea greaca, portugheza, latina, franceza, italiana, spaniola, fiind, astfel, pe deplin justificate afirmațiile lui Liviu

Jurchescu, din păcate unul dintre puținii exegeți al acestei lucrări, potrivit căruia lui Dionisie Păscuțiu „nu-i găsim ca rival în Banat decât pe Paul Iorgovici”. În 1902 părăsește Făgetul, trecând în Ungaria unde, în același an, publică la Boldogháza o broșură intitulată „Contemplatio apocalyptica aut meditatio interreligionaris et religio futuri”. În cele 57 de pagini, scrise într-o aleasă limbă latinească, Păscuțiu evidențiază marile progrese la care a ajuns omenirea în a doua jumătate a veacului al XIX-lea, și face apologia liberalismului și a virtuților creștine. La sfârșitul broșurii, autorul anunță subiectele următoarelor lucrări: „Despre Moise și prima lui doctrină artificială. Despre originile creștinismului, despre papalitate, despre cărțile ambelor alianțe, despre celibat, despre latifundiile ierarhice și despre religia viitorului”.

Din păcate, aceste proiecte au rămas doar în mintea autorului, deoarece în anul 1902 Dionisie Păscuțiu moare la Nagyszombat, Ungaria.

Bijuteria lirică

De-abia plecaseși

Tudor ARGHEZI

De-abia plecaseși. Te-am rugat să pleci.
Te urmăream de-a lungul molatecii poteci,
Pân-ai pierit, la capăt, prin trifoi.
Nu te-ai uitat o dată înapoi!

Ți-as fi făcut un semn, după plecare,
Dar ce-i un semn din umbră-n depărtare?

Voiam să pleci, voiam și să rămâi.
Ai ascultat de gândul ce-l dintâi.
Nu te oprise gândul fără glas.
De ce-ai plecat? De ce-ai mai fi rămas?

Un consilier pentru care funcția nu înseamnă doar participarea la ședințe – Dumitru Tomoni

Marcel Avram, Primar al orașului Făget

Mulțumim domnului profesor Dumitru Tomoni! Nu doar pentru acest proiect, ci pentru toate realizările avute în orașul nostru, poate cea mai mare dintre ele fiind Muzeul orașului Făget. Unul dintre consilierii orașului Făget pentru care funcția de consilier nu înseamnă doar participarea la ședințele de consiliu, ci implicare în mod direct, muncă în echipă, voluntariat și dedicare comunității care l-a ales.

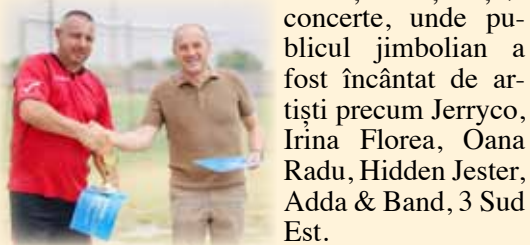

Pagină coordonată de prof. Camelia FOGAȘ

Zilele Jimboliene

În perioada 29-31 iulie, a avut loc o nouă ediție a Zilelor Jimboliene. Au fost trei zile de sărbătoare, cu muzică și diverse evenimente cultural-artistice, sportive și religioase.

Primăria Jimbolia a pregătit trei zile pline, pentru a marca prima ediție a zilelor orașului celebrată după doi ani. Au avut loc diverse evenimente: concursuri sportive (handbal, karate, box, tenis de masă, tenis de câmp, șah), expoziții de arhitectură, proiecții de filme, lansare de carte, discotecă, spectacol de muzică folclorică (Zorica Savu, Ciprian Pop, Felicia Stoian, Milena Țăran, Paul Ananie, Ana Dragu, grup instrumental, invitat special Doru Țăranu, dansuri tradiționale cu ansamblul „Cununa Timișului” din Ghiroda și mulți alții), concerte, unde publicul jimbolian a fost încântat de artiști precum Jerryco, Irina Florea, Oana Radu, Hidden Jester, Adda & Band, 3 Sud Est.

Jimbolia a primit statutul de stațiune turistică de interes local

Guvernul României a adoptat miercuri, 13 iulie 2022, Hotărârea pentru aprobarea atestării unor localități sau părți din localități ca stațiuni turistice de interes local și pentru modificarea anexei nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 852/2008 pentru aprobarea normelor și criteriilor de atestare a stațiunilor turistice. Beneficiile obținerii noului statut: ♦ investitorii locali sau externi pot accesa finanțări structurale europene pentru construirea de noi obiective de primire turistice, fapt ce va contribui la creșterea numărului turiștilor în orașul Jim-

bolia; ♦ din punct de vedere administrativ se vor putea accesa finanțări pentru dezvoltarea turismului local, care vor genera efecte benefice pentru creșterea economică a localității.

În urma verificării îndeplinirii criteriilor legale, inclusiv prin vizite în teren efectuate de specialiștii din cadrul Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, la solicitarea autorităților administrației publice locale, au fost atestate ca stațiuni turistice de interes local 17 localități. Până la acest moment, în România sunt atestate 54 de stațiuni turistice de interes național și 112 de interes local.

„Pentru toate localitățile comunei noastre avem în pregătire și derulare proiecte ample!”

Ion Iacob DAMIAN - Primar al comunei Vermeș

Trec prin satul Ersig în drumul meu spre centrul de comună, la o oră la care soarele abia răsărise; plouase peste noapte și apa juca în curcubeie galbene-roșcate și cercuri de foc, peste care găștele înotau gâgâind, ca niște nori albi, vărsând din ciocurile lor coliere de perle însângerate. Satul începuse să forfotească. Pe drum se auzea scârțâit de căruțe, mugetul vacilor la apă, bând încet și înălțându-și capetele greoaie, în așa fel încât șiroaie subțiri de apă ce se scurgeau din boturile lor mari păreau coliere lungi de opal. Oamenii harnici, vermeșenii, se trezesc odată cu zorile. Așemeni și primarul lor cu care m-am întâlnit la sediul administrației.

Domnule primar, am oprit dialogul nostru din luna trecută pentru că erați pe picior de plecare, cum se spune, spre Reșița. Vești noi, vești bune?

Domnule Jebelean, mereu trebuie să aduci vești bune atunci când ești primar și, mai ales, atunci când aparții prin naștere acestui loc.

Din câte văd, prinde contur grija dumneavoastră pentru un proiect destul de serios dedicat tinerilor din comună și nu numai lor.

Dacă vă referiți la terenul de sport...

Da, chiar la el.

Să știți că merită tinerii comunei noastre și chiar cei mai vârstnici acest teren de sport în localitatea Vermeș. Un teren prevăzut cu o suprafață de joc pentru fotbal și tenis, două ramuri sportive extrem de îndrăgite, teren prevăzut cu instalație pentru nocturnă. Aș dori să accentuez faptul că acest teren de sport se va afla integrat în cadrul unui parc frumos, prevăzut cu bănci pentru odihnă, cu foisoare, cu alei pietonale și, evident, cu o parcare generoasă. Vorbim la o oră la care lucrările se află în derulare.

Prin ce program de finanțare asigurați acest obiectiv?

Prin PNDR, submăsura 19.2

Într-o perioadă în care sportul devine opțional în programa școlară dumneavoastră îl încurajați și îl susțineți prin fapte concrete.

Domnule Jebelean, după cum știți, după cum vedem cu toții, mai ales în mediul urban, în orașe, crește îngrijorător agresivitatea obezității. Tot mai mulți oameni, din pricina lipsei de mișcare, se luptă cu mari probleme de creștere a greutateii corporale. Ori, sportul

este cea mai eficientă soluție pentru a stăvili această boală. Sigur, noi cei din mediul rural, suntem mai puși la adăpost, cum se spune, de acest flagel, dar trebuie știut că obezitatea nu este doar o problemă estetică, ci este o afecțiune medicală care crește riscul apariției altor probleme de sănătate, precum bolile cardiovasculare, diabetul zaharat, tensiunea arterială crescută ș.a.m.d. Astfel că și pentru a oferi locuitorilor comunei noastre perspectiva mișcării sportive, am aprobat și dezvoltăm acest proiect. Este o dorință mai veche a mea de a relansa activitatea de educație fizică și sport pentru toate categoriile de beneficiari.

Și nu numai!

Exact, aici trebuie să vedem și ridicarea standardului de viață, prin creșterea nivelului de educație, de socializare și, negreșit, a stării de sănătate a cetățenilor comunei noastre.

Domnule primar, aveți și o dată la care să tăiați panglica?

Desigur, anul viitor, în 26 decembrie, vă invit la recepție.

Vă mulțumesc! Nu aș dori să trecem însă de acest proiect frumos fără a vă întreba, pentru cititorii noștri, despre entitatea finanțatoare a acestui obiectiv?

Uniunea Europeană și, pentru a veni în întâmpinarea unei alte întrebări, vă spun că valoarea totală a acestui proiect se ridică la suma de 669.879,78 de lei.

Vă mulțumesc, dorind ca despre proiectele pe care le pregătiți în celelalte localități ale comunei să vorbim la o viitoare întâlnire.

Cu plăcere, cu atât mai mult cu cât pentru toate localitățile comunei noastre avem în pregătire și derulare proiecte ample.

Ne-am interesat pentru dumneavoastră...

Compensarea prețului la carburant este voluntară

Prof. univ. dr. Aurel MIHUȚ

Dragi locuitori ai comunei Vermeș, compensarea prețului la carburant este voluntară. Este bine să știți că nu toate benzinăriile sunt obligate să aplice reducerea de 50 de bani, motiv pentru care este considerată ridicolă de mulți români. Guvernul a reglementat, prin Ordonanța de Urgență, acordarea unei compensări de 0,50 LEI/litru de carburant la pompă pentru a contracara efectul creșterii prețului la benzină și motorină. Din reducerea totală de 50 de bani, 25 de bani vor fi susținuți de la bugetul de stat, prin Ministerul de Finanțe și 25 de bani de către companii, fiind o cheltuială deductibilă. Măsura intrată în vigoare la 1 iulie va fi aplicată până la 30 septembrie a.c. Premierul a anunțat că avem unele dintre cele mai scăzute prețuri la carburant din Europa după acordarea reducerii de 50 de bani. „Prin acest pachet de măsuri, am evitat, spunea el, penuria și raționalizarea carburantului - așa cum se întâmplă deja în alte state - și am generat o scădere a prețului pe care bugetul de stat să o poată susține fără a afecta masiv alte sectoare. Avem unul dintre cele mai scăzute prețuri la carburant din Europa și trebuie să rămână așa”.

Rubrica elevilor

Luptele cu gladiatori

Prof. univ. dr. Aurel MIHUȚ

Primelile confruntări cu gladiatori despre care știm, din Roma, au avut loc în secolul 3 î.e.n. și erau asociate cu înmormântări publice și nu aveau un final sângeros. Deși o confruntare violentă la înmormântare pare un ritual morbid, după standardele actuale, era o practică pe care multe familii bogate o foloseau în Roma Antică. Luptele cu gladiatorii erau folosite de politicieni și oameni bogați pentru „a trimite un decedat nobil în cealaltă existență și pentru a-l onora prin sugerarea faptului că moartea sa merită scoasă în evidență de întreaga societate, nu doar de către familie” și ca mod de distracție a maselor. În cadrul arenelor, cea mai cunoscută fiind cea din Colosseum, oamenii cu influență din Imperiu stăteau în primele rânduri, pentru a privi luptele, dar și pentru a fi văzuți de public. Cei mai mulți gladiatori fie că erau sclavi și prizonieri de război, fie pentru că aveau datorii foarte mari sau pentru că pur și simplu le plăcea acest gen de viață. Adevărul despre luptele cu gladiatori e că nu toate confruntările se încheiau cu moartea unuia dintre gladiatori.

Din albumul școlii

„Nimic nu poate bucura omul mai mult decât să se redescopere, peste ani, copil în paginile unei reviste“, îmi spunea domnul primar, oferindu-mi spre publicare fotografia de mai sus. Trec repede anii...

Pagină coordonată de Iosif JEBELEAN

„Proiectele nu se pot termina niciodată într-o comună care se află într-o perpetuă dinamică de dezvoltare!”

Petru CAREBIA - Primar al comunei Coșteiu

Deși trecuse binișor spre apus, soarele încălzea încă, iar în biroul său de lucru, domnul primar Carebia mă aștepta cu un pahar cu apă rece. Printre florile trandafirilor din parcul comunei, în apropierea primăriei, se revărsa o lumină cernută, ciudat de dulce, tremurând în pete aurii pe iarbă. În aer, acolo sus, deasupra arborilor, săgetau rândunelele spintecând cu zborul lor o liniște atotcuprinzătoare.

Domnule primar, după recenta întrunire a Asociației Primarilor din Banatul Istoric, Adunarea Generală a Asociației comunelor din România v-a acordat o distincție onorantă. Despre ce este vorba, aștept ca dumneavoastră să spuneți cititorilor noștri...

Dincolo de orice modestie ipocrită, nu pot nega faptul că mă simt onorat de această apreciere a activității mele de primar...

Cu multe mandate!

Da, am în spatele meu, o serie de mandate acordate de consătenii mei, prin libera exprimare a votului, fapt pentru care le mulțumesc și pe această cale.

Să ne întoarcem la distincție.

Da, cum vă spuneam, această distincție numită „Primar de 5 stele!”, mi-a fost acordată ca urmare a rezultatelor și a proiectelor desfășurate de mine în comuna Coșteiu pentru toți consătenii mei. Și, pentru că am amintit de minunații mei consăteni, permiteți-mi să reiterez că am primit această distincție în numele tuturor locuitorilor comunei mele.

Ați spus, ați amintit de proiecte, ele continuă...

Doamnă Laura, proiectele nu se pot termina niciodată într-o comună care se află într-o perpetuă dinamică de dezvoltare. Proiectele nu se pot opri, mereu apar noi provocări și, implicit, noi oportunități pentru rezolvarea acestor provocări. De altfel, aceste proiecte nu sunt altceva decât necesități ale comunității, necesități care se cer, desigur, aduse spre îndeplinire.

Căutați mereu punct de sprijin pentru proiectele dumneavoastră!

Evident, din acest motiv sunt mereu într-o continuă mișcare. Nu există proiect care să poată fi rezolvat stând în birou. Sigur, în birou îl poți gândi, pregăti, dar, pentru a-l duce la îndeplinire, este nevoie să alergi, să bați la multe uși și, mai ales, să ai răbdare.

Dumneavoastră chiar bateți pe la multe uși, cum se spune, privind spre obiectivele realizate.

Da, chiar la recenta deplasare la București, am avut două întâlniri cu doi miniștri, care mi-au dat garanții ferme că proiectele noastre vor avea asigurate fondurile necesare lor. Un lucru care m-a bucurat, desigur.

Îmi spuneți data trecută, citez: «după trei decenii de la revoluție, din punct de vedere sufletesc și educațional, ne aflăm într-un deșert. Noroc că mai avem Biserica și Școala, că altfel eram pierduți de mult.» Am încheiat citatul...

Da și tot astfel cred și acum.

V-am reamintit în contextul în care recent ați aprobat Agenda Culturală a comunei dumneavoastră. V-ați gândit în acea ședință la citatul evidențiat de mine?

Atunci când la ședințele consiliului nostru local apar probleme legate de educație, am o atenție aparte. E necesar să acordăm tinerilor din comuna noastră tot sprijinul pentru a avea o dezvoltare educațională armonioasă și nu numai. Sigur, la acest efort contribuie major familiile lor, dar nici noi, ca administrație, nu putem rămâne contemplativi.

Domnule primar, acum când stăm de vorbă, vă întreb ce aveți trecut în agenda dumneavoastră de lucru după această întâlnire?

Vedeți, stăm de vorbă în biroul meu din primărie, la un ceas al zilei când programul de lucru al colegilor mei s-a încheiat demult. Vreau să mai trec pe la câteva obiective unde se desfășoară lucrări, pentru a vedea cum au avansat și, apoi, apoi mă voi duce acasă, că sunt ostenit.

Când v-a lovi marele cutremur România?

Prof. univ. dr. Aurel MIHUȚ

După Gheorghe Mărmureanu, directorul onorific al Institutului Național de Fizică a Pământului, următorul cel mai mare cutremur din România ar urma să aibă loc în 2040. Domnia sa a prezentat cel mai sumbru scenariu referitor la activitatea seismică la nivel național: un cutremur în 1638, care a avut

o direcție pe Vrancea, Oltenia și apoi a mers în jos către Serbia. A urmat un cutremur în 1738, apoi în 1802, cel mai mare cutremur, de foarte mare adâncime, care s-a simțit de la Moscova până la Cairo. A avut efecte și în București. Un alt cutremur periculos în 1838, iar după 100 de ani urmează 1940, cu un alt cutremur

periculos. Cutremurul din 1977 cu epicentrul la Pătărlagele, sus pe dealuri la Buzău, nu a mai fost foarte mare. Profesorul Mărmureanu a mai subliniat faptul că dacă ciclul de 100 de ani se va repeta, atunci, în anul 2040 va avea loc un seism masiv, cu magnitudinea de peste 7 grade pe scara Richter.

Transparență administrativă

- **Hotărârea nr. 61 din 27.07.2022** privind aprobarea Agendei Culturale a comunei Coșteiu, jud. Timiș” pentru anul 2022;
- **Hotărârea nr. 62 din 27.07.2022** privind aprobarea completării și modificării Contractelor de închiriere;
- **Hotărârea nr. 63 din 27.07.2022** privind aprobarea închirierii terenului intravilan în suprafață de 350 mp aflat în proprietatea comunei Coșteiu - domeniul privat, înscris în CF nr. 414890 Coșteiu;
- **Hotărârea nr. 64 din 27.07.2022** privind aprobarea modificărilor statutului Asociației de Dezvoltare Intercomunitară Distribuție Gaz Timiș Est;
- **Hotărârea nr. 65 din 27.07.2022** privind modificarea și completarea Statului comunei Coșteiu, județul Timiș;
- **Hotărârea nr. 66 din 27.07.2022** privind aprobarea depunerii în cadrul PNRR Componenta 15 — Educație, investiția 1 a proiectului „Înființare creșă în comuna Coșteiu, jud. Timiș”.

Din albumul comunei

Petru Carebia: „E necesar să acordăm tinerilor din comuna noastră tot sprijinul pentru a avea o dezvoltare educațională armonioasă și nu numai. Sigur, la acest efort contribuie major familiile lor, dar nici noi, ca administrație, nu putem rămâne contemplativi.”

Pagină coordonată de **Laura Cristina MIRCEA**

„Avem o prezență constantă în jurnalul interregional *Banatul* care, distribuit lunar, ne ajută mult în comunicarea cu oamenii comunei!”

Sabin LAZĂR - Secretar general al comunei Victor Vlad Delamarina

A jungând mai cu vreme la întâlnirea stabilită cu domnul Lazăr, am stat la taifas pe banca bisericii cu un bătrânel de la care am aflat multe și mărunte. Dintru’ntâi că e cuminte să mai aștepte o zi pentru a ieși în câmp, fiindcă barometrul său vestește că vremea are să fie frumoasă. Pe urmă, am mai aflat că domnul primar lucrează pentru comună, astfel că mai des îl vezi pe drumurile comunei sau la birou, decât acasă. Cât despre secretar, am aflat că, deși e tânăr, e „bute” de carte și cu multă răbdare cu oamenii. Aș mai fi stat, însă ceasul mi-a arătat că se apropie ora întâlnirii...

Domnule secretar general, bine v-am găsit!

Bine ați venit, doamnă Munteanu!

Cum merge recenzarea, domnule secretar general?

La noi, recenzarea s-a terminat și putem să ne declarăm mulțumiți. În prima parte au fost peste 50% autorecenzări. Autorecenzarea a funcționat bine, dar au fost și unii oameni mai reticenți, însă am rezolvat și asta. Oamenii înțeleg că trebuie să se recenzeze.

Online?

Nu neapărat online s-au autorecenzat, dar ei au colaborat cu recenzorii propuși de primărie. Oamenii au venit la recenzorii de la primărie și au fost ajutați să se autorecenzeze.

Câți cetățeni are comuna dumneavoastră azi, domnule Lazăr?

La capătul acestei recenzări avem 2.600 de cetățeni în comună.

Înseamnă că ați fost foarte bine organizați. Felicitări!

Mulțumesc! Da, am fost bine organizați, iar oamenii au fost interesați să se recenzeze. Știți cum e? Toți ne cunoaștem în localitate, comunicăm, am mai mers pe la ei pe acasă să le explicăm, a mai mers primarul, am mai mers și eu, apoi s-a dus și domnul Sima, viceprimarul, ba chiar am mers și cu unii consilieri locali. Și, astfel, lucrurile au căpătat un traseu firesc. Oamenii fiind realmente ajutați să înțeleagă efortul și să se autorecenzeze.

Este mai ușor să lucrezi cu oamenii din mediul rural?

Uneori da, e mai ușor să îi convingi pe oameni la sat. Oamenii de la sat, mă refer la cei mai vârstnici, au răbdarea să te asculte, răbdare pe care cei de vârsta lor, trăitori la oraș, au pierdut-o demult.

Interesantă și adevărată constatare.

Da, noi suntem o comunitate mai mică, o comunitate în care toți ne cunoaștem și ne respectăm. În astfel de comunități oamenii au încredere în autorități când le transmit ceva. În marile orașe nu a așa. Comunicarea e mai dificilă. De aceea, noi am știut să comunicăm, iar recesământul a decurs cu succes.

Se mai teme omul de la sat și de sancțiuni?

Poate, la sate oamenii se mai tem și de amenzi, nu sunt așa viteji ca cei de la oraș.

Domnule Lazăr, cum e, domnule, să fi secretar general într-o primărie a unei comune așa frumoase ca Victor Vlad Delamarina, din județul Timiș, cu șapte sate, dat fiind faptul că digitalizarea de care se tot vorbește la nivelul Uniunii Europene și al României e cam deficitară?

Este adevărat că mai avem de lucrat la digitalizare, totuși noi ne descurcăm bine în această privință. Avem site-ul primăriei funcțional, avem chiar „Monitorul oficial local”, unde sunt prezentate toate deciziile Consiliului Local și ale primarului, toate documentele de interes pentru cetățeni. Ei pot intra acolo să se informeze cu tot ce îi interesează în legătură cu activitatea din comună. Totuși, oamenii nu prea intră pe acest monitor. Sunt cam indiferenți. În schimb, avem o prezență constantă în jurnalul interregional „Banatul” care, distribuit lunar, ne ajută mult în comunicarea cu oamenii comunei.

Carevașăzică există digitalizare, dar tot presa scrisă are încă un cuvânt serios de spus.

Da, iată că digitalizare există, dar nu prea e luată în seamă. Cum se accesează site-ul primăriei, „Monitorul oficial” local se află în dreapta sus. Omul face un click și gata, a intrat.

Ce se poate afla acolo?

Acolo, cetățenii pot să vizualizeze și să citească hotărârile Consiliului Local al comunei Victor Vlad Delamarina și dispozițiile primarului. Toate sunt necesare bunului mers al comunei. Toate sunt la zi. Cum sunt redactate, imediat sunt puse pe „Monitorul oficial” al comunei, în două-trei zile. Omul trebuie să intre pe site-ul comunei, apoi pe „Monitorul oficial”. Dar lipsa acestei deprinderi se poate constata nu numai la cetățenii din mediul rural, ci și la cei din mediul urban. Cu timpul, însă...

Degeaba ești valoros, dacă nu ești în locul potrivit...

Un tată i-a spus fiicei:

-Ai terminat studiile, iată o mașină pe care am cumpărat-o acum ceva timp... are câțiva ani. Dar înainte să ți-o dau, du-o la un parc auto din oraș, spune că dorești să o vinzi și vezi cât îți oferă pe ea.

Fiica s-a dus la parc, s-a întors la tatăl ei și a spus:

- Mi-au oferit 1.000 de euro, pentru că arată foarte uzată!

Tatăl a spus:

- Du-o la amanet.

Fiica s-a dus la casa de amanet, s-a întors la tatăl ei și a spus:

- Casa de amanet oferea 100 de euro pentru că e o mașină foarte veche.

Tatăl i-a cerut fiicei sale să meargă la un club de pasionați auto și să le arate mașina.

Fiica a dus mașina la club, s-a întors și i-a spus tatălui ei:

- Unii oameni din club mi-au oferit 100.000 de euro pentru faptul că e o mașină rară păstrată bine, cum greu se mai găsește.

Atunci părintele i-a spus:

- Am vrut să știi că degeaba ești valoros, dacă nu ești în locul potrivit. Dacă nu ești apreciat, nu te supăra, înseamnă că te afli într-un loc greșit. Nu sta într-un loc în care nimeni nu îți vede valoarea.

Mărturisiri din... Beligania

O viață trăită frumos este tot ce poate dori un om

Radu BELIGAN

Am fost sărac. Sunt un băiat plecat de la țară. Mergeam cu vaca, cu picioarele goale. Imaginați-vă că băiatul acesta a luat masa cu Regina Angliei! Am avut o șansă extraordinară și am înțeles că numai prin muncă pot schimba ceva în viața mea. Mi-am dorit și am reușit, când am ajuns la rândul meu cap de familie, să pot să le ofer copiilor mei ceea ce n-a putut săracul tata să îmi dea. Deși el, săracul, mi-a oferit tot ce-am vrut.

O viață trăită frumos este tot ce poate dori un om. O viață bine trăită. Eu am trăit pentru meseria mea și asta mi-a afectat de multe ori viața personală. Copiii mei ar putea să îmi reproșeze că, de multe ori, n-am fost alături de ei pentru că eram prea mult absorbit de munca aceasta. Am pus întotdeauna teatrul pe primul plan. Nu am fost cel mai bun soț și nici cel mai bun tată din lume.

Totuși, cred că moștenirea spirituală, pe care le-o las lor și publicului, mă spală de aceste păcate.

Pagină coordonată de Luminița MUNTEANU

220 de ani de la nașterea poetului Nikolaus Lenau la Lenauheim

În pusta Banatului, cânt te uiți roată-roată, linia orizontului este întreruptă doar de câte un locaș de cult, ce-și ridică semeț turla către cer în semn de rugăciune.

Biserica este locul unde oamenii se adună spre rugăciune, dar și spre recunoștință, cunoștință și cultură.

Duminică, 31 iulie, în comuna Lenauheim din județul Timiș, Biserica romano-catolică a găzduit un concert aniversar în memoria poetului Nikolaus Lenau, cu ocazia împlinirii a 220 de ani de la nașterea poetului, pe 13 August 1802.

Asociația foștilor locuitori șvabi din sat (HOG Lenauheim), împreună cu primăria, a organizat un emoționant eveniment cultural-artistic în Biserica romano-catolică din Lenauheim. Protagonist principal a fost muzicologul Dr. Franz Metz, alături de invitații săi din Banat și Germania.

Momentul artistic a avut în prim plan un instrument deosebit de valoros, solemn, ale cărui sunete înălțătoare parcă poartă rugile mai repede către cer, orga bisericii din Lenauheim, unul din puținele instrumente de acest fel, care au fost conservate în stare așa de bună. De altfel, în Biserica romano-catolică din Lenauheim, construită în 1778, se mai păstrează și astăzi baptiserul, vasul de botez în care ar fi fost botezat poetul german Nikolaus Lenau, după al cărui nume este cunoscută azi localitatea sa de naștere.

Zeci de melomani au avut parte de un spectacol presărat cu momente artistice, dar și lirice. „Tot spectacolul a fost foarte emoționant pentru mine. Am fost în biserica mea natală, unde am fost botezat și aici am trăit 35 de ani, a fost ceva deosebit, nu pot

să vă explic în cuvinte. M-a bucurat foarte mult că dr. Franz Metz a susținut acest concert, tineretul a participat cu poezii scrise de Lenau, s-au îmbrăcat în port popular, românesc și șvăbesc, a fost un moment deosebit!”, spune Werner Griebel, președintele HOG Lenauheim.

Organistul și muzicologul dr. Franz Metz a ales pentru concert piese create după texte de Nikolaus Lenau. Mulți compozitori importanți au făcut mici capodopere muzicale după versurile lui: Felix Mendelssohn-Bartholdy, Robert Schumann, Franz Liszt,

Richard Strauss, Carl Evers, Gheorghe Dima, chiar și compozitorii bănățeni precum Peter Kleckner din Lipova sau Wilfried Michl din Orțișoara. Nikolaus Lenau a fost și un remarcabil violonist. De aceea, Anna Maria Popan a interpretat câteva lucrări speciale, pentru orgă și vioară, iar alături de soprana Simona Neagu și baritonul Wilfried Michl, au cântat piese de bază ale muzicii sacre din Banat.

Momentele lirice au fost aduse de actorul Boris Gaza, care, de altfel, l-a interpretat pe Nikolaus Lenau într-un film documentar realizat de secția germană a TVR.

„Este un personaj important pentru noi ca administrație publică și încercăm să marcăm festiv zilele poetului după al cărui nume a fost denumită comuna noastră. Avem și Casa Memorială Nikolaus Lenau, un muzeu de categorie A, în clădirea în care s-a născut, mai avem și statuia poetului cu muza din fața clădirii primăriei. Este o bucurie să putem marca aceste momente legate de unul din marii poeți europeni”, a spus Ilie Suci, primarul comunei Lenauheim.

Pagină realizată de Ana-Maria LAZĂR, cu sprijinul domnului Sebastian HORVATH, administrator public Lenauheim

„Învățământul este o iubire pe care nu o poți părăsi niciodată!”

Prof. Ovidiu DOȚA - Primar al comunei Topolovățu Mare

Am spus mereu că a fi dascăl nu este o profesie, o meserie, o îndeletnicire obișnuită. A fi dascăl înseamnă a urma unei vocații superioare, devenind, de bună voie și prost plătit de stat, un misionar. „Învățământul – îmi spunea recent domnul profesor Ovidiu Doța – este o iubire pe care nu o poți părăsi niciodată”. Dovadă că la mijlocul lunii trecute, Primăria comunei Topolovățu Mare, în parteneriat cu alte instituții din domeniul educației, au organizat, în cadrul școlii de vară alternativă de vacanță, atelierul „Micii arhitecți”. Școala de vară a avut loc în chiar localitatea reședință de comună, continuându-se astfel educația copiilor și bucuria de a se juca, de a-și putea elibera energia într-un mod constructiv.

Dacă am spune mai multe despre acest eveniment, am lua din spațiul destinat imaginilor în cadrul cărora se vor regăsi cu bucurie participanții și ar fi necuviincios.

„Vreau să felicit Primăria Moneasa pentru modul în care s-a implicat!”

Revăzând frumoasa comună-stațiune Moneasa, m-am gândit involuntar la firea acestei țări, atât de bogată și cu un popor atât de sărman. România, cu firea ei ca o plantă plăpândă, ca iedera, care totdeauna simte nevoia să se prindă de-o creangă, să se încolăcească în jurul unui trunchi voinic, ca să poată rezista, cum îi ridici propteaua și o lași singură, cade la pământ, pradă sortii potrivnice. Păcat! Să ai în arealul țării tale o așezare precum Moneasa și să nu o treci pe lista de priorități turistice a guvernului e mai mult decât o ticăloșie. Dar cine s-o facă? Noroc cu primarul ei de azi, domnul Ioan Herbei, care găsește încă resurse sufletești pentru a revitaliza comuna-stațiune. Dovadă și ambiția domniei sale de a continua legendara „Paradă a clătitelor”, ajunsă în acest an la cea de-a XXI-a ediție.

Am trecut și eu prin această zi a bucuriei și destinderii, a cântecului și jocului popular, admirând atât buna organizare, cât și produsele expuse. „Parada Clătitelor este, fără îndoială, cel mai așteptat eveniment din stațiunea Moneasa, care atrage anual mii de vizitatori din mai multe județe. În anii anteriori, festivalul a atras chiar și peste 10.000 de vizitatori, fiind preparate și consumate peste 20.000 de clătite în cele două zile de desfășurare”, m-au asigurat organizatorii. Dar, Primăria comunei Moneasa, este bine de știut, găzduiește periodic și alte evenimente: „Festivalul Clătitelor”, „Târgul meșterilor” și „Parada portului popular”, „Festivalul cântecului și jocului popular din Țara Zărandului” ș.a.

Organizator
Primăria Moneasa și Consiliul Județean Arad

Parada Clătitelor

EDIȚIA a XXI - a

Sâmbătă 30 Iulie 2022 ora 19.00
RECITAL NELU SLEV, LUMINIȚA ANGHEL - CONCERT

Duminică 31 Iulie 2022 ora 15.00
Spectacol filmat de HORA TV

Marius de la Arad	Ghiță Onofrei	Ionela Morutan	Ansamblul Junii Cestă
Nelu Barna	Vasi Sigman	Gețian Picovici	Dema
Maria Dan Păucean	Aurica Validă	Mirela Mănescu	Druscelele de la Bârna
Anușta Icănuș	Denisa Muresan	Vasile Coca	Solist Roberita Tompa
Maria Popovici		Mariana Anghel	Ansamblul Scutisiga

Prezentă, cum spuneam, la această nouă ediție, neluând în seamă scurta răbufnire a ploii, transformată într-o adevărată furtună de vară, după ce am gustat, nu se putea altfel, din ispititoare clătite, am trecut la treabă, consemnând și câteva impresii ale celor prezenți. Ușor de întreat, ținând seama de numărul mare al celor prezenți.

Și, dacă după clătite cu umpluturi care de care mai gustoase – de la ciocolată, diferite gemuri, până la clătite cu brânză dulce ori sărată, ciuperce, cașcaval sau diferite budinci – vizitatorii au avut poftă de muzică, s-a rezolvat și această doleanță, pentru că organizatorii au pregătit mai multe concerte de muzică ușoară și populară. Iată și câteva impresii „la cald” despre acest festival „întins” de-a lungul a două zile:

Mirela Milutin din localitatea Dalboșeț, județul Caraș-Severin: Am venit, am revenit, mai bine spus, în această comună frumoasă, știind cât de bine este organizat acest festival și vreau să felicit primăria pentru modul în care s-a implicat.

Răzvan Anton din orașul Oțelu Roșu, județul Caraș-Severin: Și eu sunt tot din zona doamnei Mirela. De altfel, dânsa m-a și convins să vin. Nu am mai fost niciodată, dar mi-ar plăcea să avem și în zona noastră nu numai un astfel de festival, dar și o așa de bună organizare.

Ioana Iancu din comuna Cogealac județul Constanța: Despre acest festival mi-a vorbit pentru prima oară domnul Vasile Todi, tot el mi-a descris acest loc, această comună, în culori atât de frumoase, încât am pornit la drum chiar în perioada festivalului. Ar fi fost păcat să-l pierdem.

„Eu am avut toată viața un singur loc de muncă pe care l-am slujit 45 de ani!”

Iulian FRENȚIU - Profesor

Bună ziua domnule profesor!

Bună ziua, doamnă Munteanu! Bine ați venit în comuna noastră!

Bine v-am găsit! O comună cu un trecut atât de bogat, domnule profesor!

Trecutul nostru, doamnă Luminița, este marcat de prezența ilustrei familii Mocioni. Această veche familie de machedoni a dat neamului românesc din Transilvania mai mult decât îi lua străinii. Printre ei s-au numărat cărturari și filozofi, mari oameni politici și dascăli de prestigiu. Generoși și altruști, Mocioneștii nu au ezitat să îi sprijine pe frații lor români aflați în nevoie. Și, dascăl fiind și eu, mi se pare elocventă, în contextul dialogului nostru, hotărârea luată de către membrii acestei familii în anul 1866, pe când sărbătoreau Crăciunul la Foeni. Atunci, Mocioneștii au stabilit o contribuție a familiei de 10.000 florini aur, bani ce urmau să ajungă, sub formă de burse, la copiii dotați din păturile nevoiașe ale comunității, pentru ca aceștia să poată studia la universitățile din Viena, Budapesta sau Roma, dar și la liceele din Banat. Ce omenie!...

Domnule profesor, când, în ce an ați venit în Căpâlnaș?

În anul 1973, ca dascăl de Limbă Română. Era, dragă doamnă, luna septembrie și începea un nou an școlar.

Ați avut emoții?

Și încă ce emoții! Doamnă, aveam 23 de ani! Îmi tremurau picioarele de emoții. Mă alăturam atunci unei pleiade de străluciți profesori, pentru că este bine să știți, comuna noastră a avut mereu parte de profesori străluciți.

V-a plăcut acest loc?

Enorm! Dovadă că nu l-am părăsit niciodată. De aici am ieșit la pensie. Eu am avut toată viața un singur loc de muncă pe care l-am slujit 45 de ani!

Și în care ați fost director 30 de ani!

Eiii, cum trece vremea; da, am fost trei decenii directorul școlii din Căpâlnaș. Oare când au trecut anii, doamnă Munteanu?

Vă mai amintiți numele primarului de atunci?

Dumnezeu să-l odihnească, se numea Dumitru Murărescu. Un om blajin, ca toți primarii pe care i-am întâlnit de la el încoace.

Cum arăta comuna atunci?

Ca toate comunele țării: fără drumuri asfaltate, fără trotuare, neiluminată stradal noaptea...

Greu de crezut de noi, cei mai tineri de azi.

Dar adevărat! Apoi, de la venirea actualului primar, domnul Ioan

Guțu, comuna arată cum o vedeți: cu drumuri asfaltate, cu trotuare noi, cu parcuri, cu terenuri de sport, dotate cu instalații de nocturnă și gazon sintetic, cu așezăminte culturale moderne, cu școli îngrijite... chiar a sfințit acest om, prin munca sa, acest loc.

Apropo de terenurile de sport, în apropierea noastră, aici, la Căpâlnaș, se află un astfel de teren și un parc frumos și bine îngrijit.

Este rodul muncii acestui om, Ioan Guțu, atât parcul cât și terenul de sport, precum și trotuarul ce leagă localitatea, pe o bună distanță, aproximativ cinci kilometri, de noul spital. De câte ori văd acest fumos teren de sport, mă gândesc că Ioan Guțu are și meritul de a fi înțeles că jocul este suprema înțelepciune a omului.

Putem să apropiem dialogul nostru de școală?

Desigur.

Cum vedeți școala românească de azi?

Cine urmărește cu atenție evoluția școlii românești de azi trăiește o mare dramă: e ceva de speriat, nu mai știe omul cum să-și țină pălăria, când sus, când jos.

Vedeți o soluție?

Poate că soluția ideală ar fi, cum se întâmplă adeseori în viață, nici prea sus, nici prea jos, așa... pentru orice eventualitate. După cum se știe, misiunea pălăriei pe acest pământ e și să-i ajute omului să-și manifeste entuziasmul. Dar, în cazul școlii românești de azi, nu există această nevoie de expansiune.

Domnule profesor, dintre elevii dumneavoastră, din anii în care valoarea școlii te silea să-ți ridici pălăria, câți v-au confirmat așteptările?

Destul de mulți, așa într-o ordine grăbită aș aminti de Florin Remeșean, fost subprefect al județului Arad, un elev al meu extrem de harnic la învățătură, apoi de Venus Căpâlnășan care a făcut o carieră frumoasă în domeniul calculatoarelor sau de fostul director al Bibliotecii Județene Arad, profesorul Doru Sinaci, actual subprefect al județului Arad. Și, pentru că tot am vorbit de ilustra familie Mocioni, am înțeles de la colegul domniei tale, Vasile Todî, că acest fost elev al meu, Doru Sinaci are și el sânge de aromân, înrudindu-se cu marele neam al familiei de bancheri vienezi Sina.

Domnule profesor, cum ați dori să încheiem acest dialog?

Spunându-vă că admir munca redacției dumneavoastră și că acest jurnal interregional „Banatul”, distribuit în patru județe, este așteptat cu mare plăcere în comuna noastră.

Birchișul de altădată

Clopotele cheamă lumea la rugăciune. De pe ulițe și „Drumul Mare”, în grupuri sau de unul singur, credincioșii se adună la casa lui Dumnezeu – biserica. Preotul Dimitrie Marcu își începe slujba.

Timbrul lui vocal transmite reflexe melodice de tenor, pe sub bolta înaltă. Reflexe în care se simte evlavia și acuratețea sufletească. Părul nins de vreme, pasul domol, încetinit de ani, nu i-au luat nimic din pasiunea închinată sfântului lăcaș de peste patruzeci de ani. Înainte de a trece și el, ca oricare muritor de rând, se bucură că a zidit cât a putut credința în sufletele enoriașilor.

Din altar, un cantor aduce două tablouri împărătești înrămate. Unul reprezintă Răstignirea Domnului Iisus Hristos, iar cealaltă pe Fecioara Maria cu Pruncul. După slujba de sfințire, anunță părintele, ele, tablourile,

Dărnicia Mocioneștilor

își vor avea locul pe stâlpii dinspre altar în biserica femeilor. Cea mai mare surpriză a zilei de duminică urmează de acum încolo.

Părintele chemă patru oameni din apropiere. Intrară în altar. De aici apărură în curând cu două candelabre mari și frumoase. Puțini oameni din sat mai văzuseră așa ceva. Sub suporturile aurite ale grupurilor de lumânări, profile lunguiețe de cristal, o adevărată dantelărie de ciucuri, reflectau flăcările lumânărilor în zeci de scânteieri.

– Iubiți credincioși, aceste minunate candelabre, care sunt de talia bisericilor mult mai bogate ca a noastră, au fost donate de Doamna Elena și Domnul George Mocioni de Foen, cu ocazia zilei de naștere a fiicei domniilor lor, Livia, care astăzi împlinește opt ani. Îi dorim la mulți ani, cum dorim și

părinților ei viață lungă, cu credință nestrămutată în Dumnezeu.

Corul bisericii din pod intonează tradiționalul „Mulți ani trăiască”.

– Vă mai anunț, continuă părintele, în special pe cei care nu au fost acum trei săptămâni la biserică, despre încă o donație făcută comunei de către distinsa familie Mocioni: Este vorba despre două iugăre de pământ, pentru cimitirul din capătul satului înspre Căpâlnaș. Acest pământ, iubiți credincioși, a fost donat și pentru sufletele morților din familia domniilor lor: Ioan și Iuliana din Foen, precum și pentru Petru și Lucian, răpuși de mâini criminale, unul în Pesta, celălalt în Vârșeț.

Pagină realizată de Luminița MUNTEANU

În toate problemele existenței, iubirea rămâne singura soluție

Fiindcă a mai trecut un an, – vai, cum mai zboară timpul! – tema noastră din această lună va fi inevitabil melancolică... O statistică reamintește că poezii își dau măsura talentului până la 30 de ani, prozatorii ar atinge apogeul puterii de creație și adâncime în jurul celor 40 de ani, iar interpreții de muzică folk, adaug eu, se află în cea mai prosperă formă după 60 de ani. Așa cum am putut vedea și asculta la această nouă ediție (a XIV-a) a „Bulci-Fest”, după cum ne arată afișul-invitație. O performanță pe care puține administrații din România de azi o pot atinge cu această consecvență.

La această ediție a urcat pe scena festivalului „Bulci-Fest 2022” și un nume emblematic pentru folk-ul românesc, Nicu Alifantis, alături de Mircea Baniciu & Band (Teo Boar & Vladi Cnejevici), Corso, Monica Cojocaru, Ale & Fly, Oliver Goilean, Felix Bejan, Raul Nica, Anastasia Maria Solomie, Miruna și Medena (vineri, 5 august), respectiv Dorin Andone, Teo Boar & Vlady Cnejevici, Adrian Invanitchi, Mircea Bodolan, Claudia Șerdan, Raul Silaghi, Florin Săsărman, Daniel Julean & Nicoleta Brola, Romeo Mocanu, Florin Jianu, Ambra și Iulia Nemeș (sâmbătă, 6 august). After show – Old Lady’s Band.

Nume grele, unele, chiar dacă trecute de prima tinerețe – ce e aia a doua tinerețe nu mi-a fost niciodată prea clar – au avut evoluții remarcabile. Poate și pentru că aceste nume nu se mai lăfăie în timp, nu-și mai pot permite capriciul amânării și luxul risipirii. Așa se explică, cred eu, forma excelentă pe care au manifestat-o „clasicii”. Ei își respectă vocația și s-au străduit să rămână fideli acestei iubiri. Dovedindu-ne, încă o dată, că în toate problemele existenței, iubirea rămâne singura soluție.

În ediția viitoare a jurnalului nostru, vom reveni cu impresii ale spectatorilor.

„Îți felicit, și pe această cale, pe tinerii aflați în lotul nostru de fotbal, pentru promovarea echipei în Liga a IV-a, asigurându-i de întreaga mea susținere și pe viitor?”

Urcând spre comuna Dognecea, toate dimprejur – râul, lacul, pădurea – erau atât de molcome și de minunate în lumina răsăritului încât ai fi zis că în lume nu poate exista nici vrăjmășie, nici trădare, nici bătrânețe, ci numai și numai dragoste fericită. Norii pluteau spre soare, iar el părea a străbate un fum cenușiu, care învăluia pământul. Cu această imagine paradisiacă am intrat în sediul primăriei, acolo unde am stat de vorbă cu edilul ei.

Domnule primar, pe lângă faptul că ați schimbat în bine și frumos fața comunei revitalizați și viața ei sportivă. Nu mai

departe stă mărturie cuvântul de mulțumire al jucătorilor, și nu numai al lor, din care citez: „Echipa noastră a promovat în Liga a IV-a. Pe această cale, echipa „Minerul Dognecea” mulțumește din suflet domnului primar Remus Rof pentru sprijinul acordat.” Am încheiat citatul.

Și eu îi felicit, și pe această cale, pe tinerii aflați în lotul nostru de fotbal, pentru promovarea echipei în Liga a IV-a, asigurându-i de întreaga mea susținere și pe viitor.

Domnule primar, am o întrebare legată de un nou și important obiectiv ce ține de latura socială a administrației dumneavoastră, e vorba de...

De „Centrul comunitar” pentru servicii de asistență medicală.

Exact!

Da, în comuna Dognecea va fi înființat un centru comunitar pentru servicii de asistență medicală, furnizate integrat cu cele sociale și educaționale.

Prin ce program ați obținut finanțarea?

Remus ROF - Primar al comunei Dognecea

Am obținut finanțarea europeană prin Programul Operațional Regional 2014 – 2020. De altfel, noi am și lansat în sistemul de achiziții publice execuția de lucrări pentru viitorul centru comunitar.

Aveți și un termen limită?

Desigur, termenul limită pentru primirea ofertelor din partea participanților fiind 8 august.

La cât se ridică valoarea acestei investiții?

Valoarea totală estimată a investiției este de 1.519.761 de lei.

Îmi puteți spune, pentru cetățenii comunei dumneavoastră și nu numai, ce prevede acest „Centru Comunitar”?

Proiectul prevede reabilitarea și modernizarea unei construcții existente din comună și transformarea acesteia într-un

centru comunitar integrat, cu următoarele funcțiuni: medicală, socială și educațională. Centrul va respecta condițiile de compartimentare necesare pentru cele trei tipuri de activități și va fi dotat cu echipamentele necesare funcționării.

Vă mulțumesc, domnule primar, pentru aceste informații.

Și eu vă mulțumesc pentru promovarea comunei noastre în tot arealul Banatului!

Cine-s urății ăștia?

Cornel NISTORESCU

Sțiți că în actuala ierarhie politico-administrativă țara este dominată de o sută de oameni despre care o mare parte a populației nu știe nimic? Le dai drumul pe stradă și nu le dai nimeni bună ziua și nici nu se întrebă:

– Da cine-s urății ăștia?

Cum să ne meargă bine dacă nici unul dintre cei care ocupă funcții importante în stat nu atinge un sfert din încrederea populației? Cum să progresăm, cum să reducem inflația, cum să mergem pe un drum drept în frunte cu așa anonimi și strâmbi la gândire?

Ce s-ar alege de un SRL cu ei în frunte? Dar de o asociație agricolă sau de o fermă de ovine și caprine?

În atenția locuitorilor comunei

ANUNȚ

Din luna august 2022 au început lucrările de înregistrare sistematică (intabulări gratuite) a terenurilor din sectoarele cadastrale 43 și 44 UAT Dognecea, sat Dognecea, în extravilan, cuprinse în Finanțarea VIII în cadrul programului național de cadastru și carte funciară a lucrărilor de înregistrare sistematică, inițiate de unități administrativ-teritoriale pentru sectoare cadastrale.

În data de 10 iulie 2022, la Primăria Dognecea a avut loc întâlnirea de informare publică cu proprietarii, posesorii, respectiv deținătorii de terenuri din sectoarele 43 și 44 din localitate.

Primar, Remus ROF

Rubrica Bisericii

Te-ai oprit, s-a oprit și harul

Arsenie PAPACIOC

Iată, v-am spus care este planul de foc duhovnicesc și vă pun și eu o întrebare: Cât de mult ați pus harul în mișcare pentru mântuirea voastră?

Avem marele avantaj că suntem foarte iubiți de Dumnezeu, iubiți dincolo de închipuirea omenească și îngerească. Deci, nu ne va lăsa. Dar, să ne găsească Dumnezeu în mișcare. Să ne găsească pe poziție; ne ajută, ne ține de mână să ajungem la „Ierusalim”.

Dacă nu ești pe șoseaua care duce la Ierusalim, nu te mai ține de mână, că ești pe un drum lăaturalnic. Dacă ești în mișcare, Dumnezeu te ajută. Pentru că nu a zice, ci a mișca înseamnă a ajunge! Deci nu doar să zici că vrei să faci cutare lucru, ci să miști să-l faci și atunci te ajută harul: când ai început să pășești! Te-ai oprit, s-a oprit și harul. „Dai voință, iei putere!”.

Dar dacă dai voință la fiecare pas, viața ta e o curgere continuă, pentru că e o curgere continuă de har.

Din albumul comunei Dognecea

Copiii ce se vor regăsi, peste ani, în această pagină a jurnalului nostru, privindu-se, le vor mărturisi nepoților: „Nimic nu se compară cu bucuria de a fi copil în Dognecea!”

Pagină coordonată de Carmen Elena APOSTOL

Domnul primar s-a alăturat voluntarilor, aflându-se pe șantier la bătut șindrila!

Deși aflat mereu pe picior de război cu... timpul, edilul comunei regale, domnul Ioan Vodicean, a găsit, cu multă amabilitate și câteva crâmpoie de vreme pentru a sta de vorbă cu mine. Mulțumind domniei sale, am consemnat pentru dumneavoastră, cititorii noștri, cuvântul de recunoștință al domnului primar pentru „Ambulanța pentru Monumente – Arad” care a început și a dus la bun capăt restaurarea unui monument istoric ce figurează pe Lista

Monumentelor Istorice sub codul AR-II-m-A-00655. „E vorba, mi-a spus domnul primar, despre restaurarea acoperișului celei mai vechi biserici din lemn de pe valea Mureșului, Biserica Sfinții Trei Ierarhi din Troaș. La această activitate laborioasă, pe lângă specialiștii Eugen și Andrei, au participat și un mare număr de voluntari din Timișoara, dar și din alte zone ale României, precum și o echipă de meșteri din Maramureș.” Ce a omis să ne spună edilul Săvârșinului și am aflat de la consătenii săi, este faptul că: „Domnul primar s-a alăturat voluntarilor, aflându-se pe șantier la bătut șindrila!”

Despre biserica restaurată, trebuie spus că aceasta este construită din lemn de stejar și este amplasată în cadrul cimitirului din sat. Planul dreptunghiular, de mici dimensiuni, prezintă o absidă poligonală cu 3 laturi a altarului, nedecroșată. Deasupra pronaosului se ridică clopotnița cu foișor și un coif spectaculos, cu bulb. Accesul se face prin latura de sud, prin pronaos. Pictura interioară a fost realizată de zugra-

vul Nicolae din Lupșa Mare, în anul 1813, așa cum reiese din inscripția cu litere chirilice care se găsește în stânga proscomidierului. Scenele religioase sunt dispuse conform tradiției ortodoxe. Ușile diaconesi poartă chipurile arhanghelilor Mihail și Gavril, iar cele împărătești ale apostolilor Petru și Pavel.

Înainte intervenției, biserica era acoperită cu șindrila de 60 cm, cu terminație dreaptă, dispusă la un pas de 40 cm. Șindrila era bătută cu suprapunere laterală, rezultând 2 straturi, o tehnică atipică zonei noastre.

Convinsă fiind că am stârnit interesul cititorilor noștri pentru a vizita frumoasa așezare Troaș, îi „ispitim” și cu câteva imagini sugestive.

Pagină realizată de Borîța STOIU

„Aquatim a atras fonduri europene pentru încă trei stații de epurare în Timiș!”

Dr. ing. Ilie VLAICU - Director General Aquatim

Proiectul regional de dezvoltare a infrastructurii de apă și apă uzată din județul Timiș, în perioada 2014-2020 are o valoare totală de 239,5 milioane de euro, din care 180,4 milioane de euro fonduri nerambursabile de la Uniunea Europeană, 40,4 milioane euro de la bugetul de stat, 4,3 milioane de la bugetul local și 14,4 milioane euro cofinanțare Aquatim.

Obiectivul acestui proiect este dezvoltarea unor sisteme durabile de alimentare cu apă și apă uzată în Timișoara și în 81 de localități din județul Timiș.

Acest proiect este cofinanțat din Fondul de Coeziune, prin Programul Operațional Infrastructură Mare 2014-2020.

Controale pentru depistarea brânșamentelor ilegale

Echipele Aquatim au dat startul unui amplu proces de verificare a brânșamentelor în mai multe localități din județul Timiș. Acțiunea vine ca urmare, atât a sesizărilor venite din partea populației, cât și a neconcordanțelor apărute între cantitățile de apă declarate și cele reale.

De-a lungul timpului s-au depistat mai multe cazuri în care unii utilizatori au apelat la metode ilegale, încercând să ocolească contorul societății pentru a nu înregistra consumul real de apă potabilă.

Dincolo de disconfortul creat altor consumatori din acea rețea, reprezentanții Aquatim reamintesc faptul că o asemenea intervenție constituie infracțiune și se pedepsește conform legii.

Consecințele furtului de apă realizat prin

brânșamente ilegale sunt serioase și se văd la nivelul întregii comunități, prin modificarea funcționării corecte a sistemului (suprasolicitarea conductelor, scăderea presiunii în rețea) și creșterea pierderilor fictive de apă (plata acestor consumuri se face de către ceilalți consumatori).

În perioadele caniculare, aceste probleme se văd cel mai bine, deoarece consumul de apă este crescut și din cauza persoanelor care folosesc apa de la rețea pentru udatul grădinilor. Pentru posesorii de grădini există și alte soluții la îndemână pe care le recomandăm cu încredere. Una este instalarea în gospodărie a unor bazine de captare a apei de ploaie și folosirea ulterioară a ace-

tea. O alta vizează forarea de puțuri de mică adâncime. Spre exemplu, folosind o pompă acționată de un motor de 1 kW, costul cu energia electrică folosită pentru un metru cub de apă extrasă e de șapte ori mai mic decât costul unui metru cub de apă potabilă.

Aquatim atrage atenția asupra faptului că menținerea rezervelor de apă potabilă și a unei presiuni adecvate în rețea sunt esențiale și pentru protecția împotriva incendiilor. Practicile ilegale și consumul exagerat pun în pericol întreaga comunitate, pe când printr-un consum rațional și cinstit, apa va fi acolo când vom avea nevoie de ea, chiar și pe perioade de secetă.

Asociația Română a Apei este și va rămâne un partener activ al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, al Guvernului României

Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și Asociația Română a Apei au avut o întâlnire online, care a avut drept scop dinamizarea activității de investiții și creșterea gradului de absorbție a fondurilor europene în sectorul apei. Discuțiile au fost coordonate de către Ioan Marcel Boloș – ministru al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene și domnul Ilie Vlaicu – președintele Asociației Române a Apei. Au participat reprezentanții implicați în derularea proiectelor POIM, precum și cei peste 70 de reprezentanți ai companiilor de apă din România.

În cadrul întâlnirii, președintele Asociației Române a Apei a propus spre analiză reprezentanților Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene și documentul de fundamentare a strategiei propusă de operatorii din România din domeniul apei și Asociația Română a Apei - „Industria apei ca proiect de țară”. Din această perspectivă, „Asociația Română a Apei este și va rămâne un partener activ al

Dr. ing. Ilie VLAICU, Președinte al Asociației Române a Apei Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, al Guvernului României, atât pentru găsirea unor soluții fezabile pentru deblocarea proiectelor aflate în derulare, cât și în ajustarea cadrului normativ din domeniul apei, astfel încât prin «PODD» sau «PNRR» să putem implementa cât mai multe proiecte, acestea fiind în beneficiul românilor, al celor pe care îi deservim zilnic prin activitatea noastră.

Acest obiectiv este cu atât mai important cu cât constatăm, pe zi ce trece, că aceste proiecte pot contribui la o bună gestiune a resursei de apă, atât de importantă în actualele condiții impuse de seceta pedologică.

Strategia «Industria apei ca proiect de țară» permite nu doar elaborarea de proiecte de alimentare cu apă, canalizare sau stații de epurare, ci înseamnă asigurarea serviciilor de alimentare cu apă și canalizare pentru toți românii”, a precizat președintele Asociației Române a Apei, domnul dr. ing. Ilie Vlaicu, în încheierea întâlnirii.

Martiri ai liricii românești – Radu GYR Testament

Cu inimi de mireasmă și ciment,
cu sânge care speră și se teme,
de unde curgem, din ce fund de vreme,
din adâncimi străvechi de testament?

Ce legi de fier, ce taine și blesteme
ne-mping spre-un pisc de-azur fosforescent,
sau ne-mbrâncesc cu fierberii de torent
în spurcăciuni holbate să ne cheme?

Că moștenim și lanțul ce ne frânge
și visul fâlfâind ca un stindard;
și dacă-ades cu tiflele-i nătânge

Satana scoate limba după gard,
o clipă-ngenunchează-n noi și plânge
un Dumnezeu cu lacrimi care ard...

Cei mai fericiți oameni din lume

Din spusele celor care au trăit o bună perioadă de timp acolo, cei mai fericiți oameni din lume se află în țara lui Hans Christian Andersen. Marele secret constă într-un echilibru dintre viața personală și cea profesională. Danezii au mereu grijă să îl mențină, pentru a se bucura mereu de o stare de fericire și de compania celor dragi.

Se pare că această mulțumire provine din faptul că au parte de o cultură a generozității mult mai consolidată și de o economie mai prosperă, comparativ cu alte state. Cele două caracteristici le oferă șansa să se implice direct în societate și să abordeze un stil de viață mai sănătos și fără vicii, care le ofera energie zilnic.

Se pare că fericirea vine din faptele bune și din spiritul comunitar. Această tradiție va fi transmisă treptat și micuților săi, înscriși de la o vârstă fragedă în ONG-uri pentru dezvoltarea laturii umane.

Pagină realizată cu sprijinul doamnei Crenguța RADOSAV

„Dumnezeu este peste tot!”

Liviu BUGARIU - Preot al Bisericii Ortodoxe Recaş

Urmând îndemnul domnului primar Teodor Pavel de a sta de vorbă și cu preoții urbei sale, am ajuns, astfel, și la invitatul meu din această ediție.

Părinte Liviu Bugariu, mai are încredere cetățeanul actual în preot și în Biserica Ortodoxă Română? Cum vedeți această relație?

Credința este destul de puternică la cei mai mulți cetățeni. Ei participă la sfintele slujbe destul de frecvent. Ei au multă nădejde în Bunul Dumnezeu și în Biserica Ortodoxă. Am observat că și încrederea în preoți este mare. Toate acestea nu fac decât să te determine să fii bucuros când vezi că efortul tău, ca preot, dă roade bune și, atunci, vrei să îi ajuți și mai mult pe drumul spre mântuire. Sigur, provocări sunt la tot pasul.

Care ar fi aceste provocări?

Vorbim în special de ultima perioadă, de frământările acestea grele din viața cotidiană: pandemia și războiul. Teama pentru ziua de mâine este cam mare în aceste timpuri și întărește dorința omului de a fi mai aproape de Bunul Dumnezeu.

În aceste conjuncturi riscante, cum ar putea Biserica să îl ajute pe om să îi mai întărească credința?

Prin rugăciune mai profundă și participarea la slujbe mai des! Prin rugăciune omul își stabilește o legătură mai puternică cu Dumnezeu și cu Biserica. Atunci îl va simți pe Dumnezeu în permanență mai aproape de sufletul lui și toate aceste temeri cu care ne confruntăm se mai îmblânzesc și se pot ține sub control mai ușor.

Părinte, cum trebuie abordată rugăciunea către Dumnezeu de către credinciosul ortodox?

Trebuie să amintim că sunt multe cărți de rugăciune care îl pot ghida pe credinciosul necunoscător, înainte de a ajunge la preot.

Aceste cărți ne arată cum să ne începem ziua cu o rugăciune și să nu uităm să îi mulțumim lui Dumnezeu pentru mesele pe care le săvârșim pe timpul zilei. Să nu uităm nici de rugăciunea serii. De cele mai multe ori, dialogul direct cu Dumnezeu în biserică alături de preot cred că e de cel mai bun augur, unde îi spunem direct problemele și supărările Bunului Dumnezeu.

Cum ar trebui să se pregătească credinciosul pentru rugăciune?

În primul rând, trebuie să se simtă în comuniune cu Dumnezeu atunci când începe să se roage. Cel mai important lucru: nu trebuie să se simtă străin de Dumnezeu. Trebuie să știe că rugăciunea, dacă este făcută cu credință sinceră, îi va fi ascultată. Dacă ceea ce cerem în rugăciune ne este de folos sufletelor noastre și pentru viața noastră, Dumnezeu ni le va dăruia. Sigur, dacă cerem lucruri care nu ne sunt folositoare și nu sunt conform credinței creștine acestea nu vor veni niciodată. Abordarea noastră trebuie să fie directă și corectă.

De ce ar trebui să vină credinciosul la biserică?

În primul rând, pentru a-și găsi liniștea sufletească și a intra în legătură directă cu Dumnezeu. Spunea un părinte așa de frumos și cuvintele lui mi-au rămas în minte: în atmosferă există mulți vapori de apă și noi respirăm acești vapori de apă. Atunci ar trebui să nu însetăm. Totuși, când ne este sete, apelăm la izvor. Bem apă să ne satisfacem trupul. La fel este și cu credința în Bunul Dumnezeu. Sigur, Dumnezeu este peste tot. Îl respirăm peste tot, dar, pentru a ne sătura sufletește cu adevărat de El, trebuie să participăm la Sfânta Liturghie, la biserică, în locul sfânt, și să ne hrănim cu Sfânta Împărtășanie.

Minibuze introduse între Timișoara și Parța, pe perioada vacanței

Autobuzele care circulă pe linia metropolitană M37 (Timișoara - Parța și retur) vor fi înlocuite cu minibuze, în perioada 1 august - 4 septembrie 2022, în urma unei adrese a Asociației de Dezvoltare Intercomunitară Societatea Metropolitană de Transport Timișoara.

Măsura se impune pentru că în această perioadă este vacanță școlară, iar gradul de încărcare pe această linie este scăzut.

Mașinile plug-in hybrid din România în 2022

Piața românească de mașini hibride cu încărcare la priză (PHEV) cuprinde aproape 100 de modele în 2022. Modelele se găsesc în aproape toate segmentele de pe piață: de la hatchback-uri mici la limuzine, de la monovolume la SUV-uri mari.

Tehnologia hibridă a fost inventată acum 120 de ani, când Ferdinand Porsche

a construit în 1898 o mașină care combina caroseria de trăsură din acea epocă cu un motor electric. Aceasta se numea „Semper Vivus” și a câștigat chiar și o cursă între mașini electrice la vremea sa.

Partea bună în cazul modelelor PHEV este aceea că încărcarea bateriei nu necesită neapărat o stație rapidă. Marea majoritate a modelelor de pe piață încarcă acumulatorul complet, peste noapte, la o priză casnică – avantajul unei baterii de capacitate mai mică decât a electricelor pure. Partea mai puțin bună: prețul ridicat.

În ceea ce privește înmatriculările din Europa, anul trecut a fost unul foarte bun. Din rapoartele publicate de Asociația Constructorilor Europeni de Automobile, în

2021, PHEV-urile au trecut de un milion de unități (Uniunea Europeană + Marea Britanie + țările EFTA), în creștere cu 68.5% față de 2020.

Anul trecut, românii au înmatriculat aproape 2.900 de mașini cu sistem plug-in hibrid de propulsie: o creștere de 178.9% față de 2020.

Raportat la 2019, creșterea de anul trecut este de aproape 620%, semn că românii încep să acorde importanță mașinilor plug-in hibrid. Bineînțeles, această creștere se datorează și bonusului de 20.000 de lei acordat de autorități în momentul achiziției.

În 2022, producătorii sunt gata să aducă în fața publicului și mai multe modele plug-in hibrid.

Să mai și râdem...

Controlorul către doi maramureșeni:

- Biletele la control, vă rog!
- Mă, Gheorghe, noi avem belet?
- No.
- N-avem belet, domn controlor.
- Bani de amendă aveți?
- Mă, Gheorghe, bani de amendă avem?
- No.
- N-avem bani, domn controlor.
- Vă bateti joc de mine? Bilet nu aveți, bani nu aveți. Atunci, ce dracu' aveți?
- Ce-avem, mă, Gheorghe?
- Avem abonament.

Binefăcători de rime – Marin SORESCU Viziune

Străzile erau înțesate de haine
Care își vedeau de treburi.

Unele alergau să nu întârzie la servicii,
Altele flecăreau,
Ori intrau în magazinele de îmbrăcăminte,
De unde ieșeau modele noi.

O servietă importantă, ministerială,
Flirta de o jumătate de ceas
Cu o poșetă de piele de șarpe,
Spunându-i direct,
Apoi de-a-ndoaselea,
Toate cuvintele referitoare la vreme.

Pe linia troleibuzelor
Circulau fiare de călcat.
Iar eu căutam oamenii.
Știam că trebuie să se afle
Fie în buzunarul de la vestă,
Fie în fața ori în spatele hainelor,
Anexați cu o clamă.

Unde va circula primul autobuz electric fabricat în România

Vehiculul electric este produs la Baia Mare de către ATP Trucks Automobile și are o lungime de peste 12 metri și o capacitate de 83 de locuri.

Compania de Transport Public Iași va testa, timp de două săptămâni, primul autobuz electric fabricat în România. Vehiculul, produs la Baia Mare de către ATP Trucks Automobile, a fost prezentat oficial, în capitala Moldovei, în luna iulie, circulând pe toate traseele din municipiu până la sfârșitul lunii.

Autobuzul, cu o lungime de peste 12 metri și o capacitate de 83 de locuri, are o autonomie de minimum 200 de kilometri în oraș, care poate fi extinsă până la 360 de kilometri, conform producătorului. Vehiculul are podea joasă, rețea Wi-Fi gratuit și priză USB în dreptul fiecărui set de scaune. „Întreaga arhitectură a proiectului ATP Bus a furnizat un autobuz electric modern, adaptat cerințelor locale, cu profil ECO (ecologic și economic), cu omologare europeană. Este un produs competitiv, ce oferă soluții reale în procesul de modernizare a transportului public urban și răspunde nevoii de optimizare a costurilor”, susține producătorul într-un comunicat.

În anii următori, prin intermediul programelor de finanțare europeană 2021-2027, autoritățile locale vor putea lansa noi licitații pentru achiziția de autobuze electrice. De la lansare și până în prezent, autobuzul electric a fost testat în Oradea, Brăila, Făgăraș, Tîrgu Mureș, Turda, Cluj, Sibiu, Sighișoara, Bistrița, Satu Mare, București și Bacău.

Curiozități despre tramvaie

◆ Siemens a pus în funcțiune prima linie de tramvai în anul 1881, într-o suburbie a Berlinului.

◆ Cea mai mare rețea de tramvaie se întinde pe 250 de km și se află în Melbourne. Înainte să-și desființeze câteva linii, Sankt Petersburg deținea primul loc.

◆ Cel mai lung tramvai din lume rulează în Budapesta și măsoară 54 m.

◆ Capitala României găzduiește 145 km de linii de tramvai cu 21 de rute.

◆ Există tramvaie de tip „double-decker” și acestea pot fi întâlnite în Blackpool, Anglia.

„Comuna noastră are copii minunați, așa cum sunt și părinții lor!”

Ion BREJE - Viceprimar al comunei Checea, cu atribuții de primar

Am revenit la Checea cu gândul să realizez un interviu cu domnul Ioan Breje, viceprimar cu atribuții de primar. Amabil și mereu cu zâmbetul pe buze, mi-a reamintit ceea ce mi-a spus data trecută: „Faptele mele și ale lui Florin Florea sunt la vedere. Eu cred că fiind vară, să facem un nou dar copiilor comunei noastre publicând imagini cu ei. Pentru că merită. Comuna noastră are copii minunați, așa cum sunt și părinții lor.”

Pagină realizată de prof. Roxana DAMIAN

„Încununarea unui crâmpci din munca unui om de ispravă!”

Mihai FIFOR

La mijlocul acestei Lveri, sediul administrației locale din comuna Bărzava s-a arătat locuitorilor și oaspeților în „haine de sărbătoare”. Frumos renovat, spre bucuria domnului Gabriel Faur, omul care a avut inițiativa acestei ample lucrări și a consătenilor săi, deopotrivă, acest nou sediu am putea spune și modern, fără îndoială, a fost sfințit de Preasfintitului Emilian Crișanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Aradului, însoțit de un impresionant sobor de preoți. La ceremonie, prezent fiind și domnul Mihai Fifor, acesta, în cuvântul său a conchis: „Se spune că, dacă ar fi să numești unul dintre cei mai gospodari primari de pe Valea Mureșului, acesta ar fi, cu siguranță, Gabi Faur, social-democratul care a dat un chip modern comunei Bărzava. Ori de câte ori mă aflu aici, alături de colegii mei, e un prilej de mândrie, la fel cum a fost și astăzi, la inaugurarea noii clădiri a Primăriei din localitate, investiție PNDL de ținută, la fel ca și multe alte proiecte importante realizate și finalizate de primarul Faur aici, în comună.

A fost un moment frumos, când încununarea unui crâmpci din munca unui om de ispravă capătă contur.”

Precum se vede, am adăuga noi, și din imaginile din această pagină.

Pagină realizată de prof. Ana-Maria TAPANOV

„Sportul determină, pe lângă spiritul de întrecere, și un anumit tip de educație!”

Ioan MUNTEANU - Primar al comunei Liebling

Am revenit în comuna Liebling, la scurt timp după sărbătoarea rugii, atunci când am văzut că aici ruga, pentru toată făptura înseamnă o zi a bucuriei, zi în care oamenii se întorc acasă de la biserică bucurându-se de odihnă, de bucatele alese, de oaspeți și apoi, mai încolo, după ce scapătă soarele, de muzică și joc. Am revenit pentru a sta de vorbă cu domnul primar, care, punctual, mă aștepta chiar pe treptele primăriei.

Domnule primar, a trecut și sărbătoarea rugii...

Vin altele, doamnă profesor, așa cum v-am spus data trecută, după ani de restricții medicale, reale sau mai puțin corecte, datina creștină a biruit.

Vă așteptați la o revenire a fenomenului covid?

Numai bunul Dumnezeu știe sau dacă vorbim de un virus lăsat cu voie din laboratoare în lume, atunci știu și cei care i-au deschis ușa. Sincer, cred că răul pe care această pandemie l-a adus cu ea, va pune pe gânduri multe cancelarii înainte de a mai impune noi restricții.

Domnule primar, este vacanță, dar dumneavoastră, chiar și în perioada vacanței școlare, tot aproape de școală țineți!

Da, am aprobat recent o rectificarea a bugetului local al comunei noastre, pentru a veni în întâmpinarea unei adrese a Școlii Gimnaziale din Liebling, prin care ni se solicita modificarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent trimestrului III al acestui an. Doamnă Dobra, dacă mai pierdem și școala atunci suntem pierduți definitiv.

Și biserica!

Păi, dacă nu vom mai ști citi, că de înțeles a ceea ce citește 56% din populație nu pricepe deja, atunci cum să ne apropiem de biserică, de Biblie? Biblia trebuie citită și urmată, ori, cum să o urmezi dacă tu nu înțelegi ce glăsuiește?

Grav!

Foarte grav, doamnă! Din păcate, nimeni nu se neliniștește. A ajuns românul la singura soluție: aceea de a se încredința destinului.

Când nu mai are școală omul ajunge să se încreadă într-un miracol. Azi nu ne mai temem de ignoranță, ne temem de anonim. Toți și toate vor să fie vedete de carton, miliardari de carton, fără școală și fără muncă. E dezolant...

Tot legat de educație, dar de această dată de educația sportivă, aș dori să vă întreb...

Bine ați spus, sportul determină pe lângă spiritul de întrecere și un anumit tip de educație. În acest sens, acordăm tot sprijinul Clubului Sportiv al comunei Liebling. De altfel, nu de mult am stabilit și conducerea executivă a acestui club sportiv.

Cine este președintele ei?

Conducerea executivă a Clubului Sportiv Comunal Liebling va fi asigurată temporar de președinte, în persoana domnului Cristian-Cosmin Suciu, care va ocupa temporar postul de director, pe perioadă determinată, respectiv până la ocuparea prin concurs a postului de director, dar nu mai târziu de un an, în baza unui contract de management, care va fi supus aprobării Consiliului Local, îndeplinind toate atribuțiile prevăzute în regulament. Și, dacă tot vorbim despre sport, atunci vă rog să publicați pentru buna informare a cetățenilor din comuna noastră și numele celor nouă membri neexecutivi ai Clubului Sportiv Comunal Liebling.

Cu plăcere! Domnule primar, dacă nu ați fi grăbit la o ședință de Consiliu Local, aș mai fi avut câteva întrebări legate de proiectele noi pe care le pregătiți pentru comună.

Eu vă promit că la o viitoare întâlnire vom vorbi și despre ele.

Din agenda Clubului Sportiv Comunal Liebling

Conducerea deliberativă a Clubului Sportiv Comunal Liebling, care va fi asigurată de Consiliul de Administrație al clubului, este formată din 9 (nouă) membri neexecutivi în următoarea componență:

1. Cristian-Cosmin SUCIU - președinte;
2. Adrian - Ionel CARAGEA - vicepreședinte;
3. Florin - Ovidiu BUTĂ - secretar;
4. Viorel PETRUȘ - trezorer;
5. Marian-Bogdan MARCHETE - membru;
6. Marin LAZĂR - membru;
7. Adrian BUNGĂU - antrenor principal;
8. Florin ALBU - antrenor secund - preparator fizic;
9. Florin BUTURA - membru;

De reținut!

Membrii Consiliului de administrație nu sunt remunerați pentru activitatea depusă în cadrul acestuia.

Omenirea va redeveni așa cum era pe vremea dinozaurilor

Așa cum Che Guevara, prin asumarea unei idei antisistem, a reușit să devină Magistrul mișcărilor contestatate, Fidel Castro încearcă să devină Magistrul mișcărilor antiimperialiste de pe poziții ecologiste, consemnează maestrul Ion Cristoiu într-una din tabletele sale cotidiene. Încă din timpul vizitei la Caracas, folosind Conferința de presă din 4 februarie 1989, Fidel Castro trage un semnal de alarmă: „Ce mă îngrijorează, spunea Fidel Castro, e faptul că generațiile viitoare vor trebui să facă față la probleme mult mai serioase decât cele cărora le facem față noi acum, în prezent. Asta e impresia mea. Problemele ecologice nu mai sunt probleme pe termen lung, ci probleme pe termen mediu. Oamenii de știință au descoperit deja că stratul de ozon e în curs de dizolvare și că aceasta face ca tot mai mulți oameni să moară de cancer. Distrugerea stratului de ozon va avea efecte negative asupra învelișului verde al planetei și consecințe serioase asupra omenirii. Temperaturile vor crește și omenirea va redeveni așa cum era pe vremea dinozaurilor”. Suntem în 2022, conchide maestrul Ion Cristoiu, au trecut două decenii și ceva de la profețiile lui Castro. Nu s-au arătat deja semnele dezastrului ecologic? N-a început deja Războiul Rece? Nu vorbește toată lumea de Green Deal?

Efecte devastatoare pe Pământ în anul 2030

Prof. univ. dr. Aurel MIHUȚ

Pământul s-a format din rămășițele rămase în urma formării Soarelui, după colapsul unui nor imens de materie în urmă cu 4.5 miliarde de ani. Planeta noastră a orbitat în jurul Soarelui încă de la formarea sa și, în acest timp, s-a rotit în jurul propriei axe. Factorul care poate încetini rotația Pământului este Luna. Pământul se rotește în același ritm, la fiecare 23 de ore și 56 de minute. În acest timp, planeta orbitează în jurul Soarelui, mișcare ce durează 1 an. Partea Pământului care e îndreptată spre Lună nu e echilibrată perfect de gravitație. Ca urmare, nici partea care se află în punctul opus nu e echilibrată perfect. Această caracteristică duce la crearea mareelor. Mișcarea oceanelor, ca urmare a influenței Lunii, duce la încetinirea rotației Pământului. Acest lucru se traduce în mărirea zilei cu 1 secundă la fiecare 50.000 de ani. Potrivit experților, Luna se va „clătina” în deceniul 2030.

Pagină realizată de prof. Rodica DOBRA

Transparență administrativă

● Hotărârea nr. 34 din 18.07.2022

privind constatarea încetării de drept înainte de expirarea duratei normale, prin demisie, a mandatului de consilier local al domnului Cristian-Cosmin SUCIU, conform prevederilor art. 204 alin. (2) lit. a) din OUG nr. 57/2019 cu modificările și completările ulterioare, precum și declararea ca vacant a locului de consilier local. ● **Hotărârea nr. 35.18.07.2022** privind aprobarea rectificării bugetului de venituri și cheltuieli al comunei Liebling, județul Timiș pe anul 2022.

Zilele Comunei Secusigiu

Ediția din acest an a „Zilelor Comunei“ a fost organizată în data de 30-31 iulie, pe terenul de fotbal din Secusigiu, începând cu ora 17.00. Au fost două seri speciale, cea de sâmbătă fiind dedicată tinerilor, cu multe formații și artiști.

Ziua de duminică a fost dedicată muzicii populare, cap de afiș fiind Lucian Drăgan jr. Nu au lipsit Formația „Sorocul“ din Secusigiu, cu Diana Mihaș și Alexandra Radu, Flavia Giurec, Formația „Paul Pașca“, ansambluri de dansuri populare din mai multe localități din județ, precum și alți invitați care au făcut multă plăcere publicului prezent. Seara de duminică s-a încheiat la miezul nopții cu un superb spectacol cu focuri de artificii.

„Mulțumesc tuturor celor care au participat, pe parcursul a două zile, la sărbătoarea comunei Secusigiu. Mă bucur să văd că locuitorii comunei au venit în număr atât de mare la acest eveniment de suflet pentru comunitatea noastră și le mulțumesc pe această cale, atât lor, cât și oaspeților care au venit din diferite colțuri ale județului, să fie alături de noi.

Sper că ne-am ridicat la nivelul așteptărilor dumneavoastră!“, a declarat primarul comunei, domnul Gheorghe Grad.

Zilele Orașului Deta

În 29, 30 și 31 iulie, Primăria Orașului Deta și Consiliul Local Deta, reprezentate de domnul primar Petru Roman, au organizat Zilele Orașului Deta. Evenimentele s-au ținut lanț încă de vineri, când a avut loc parada portului popular, condusă de Fanfara „Mihai Eminescu” din Coștei, Serbia. Convoiuil a pornit din fața Primăriei Deta și s-a oprit în parcul Anton Kratzer, unde s-a desfășurat deschiderea oficială a celei de-a unsprezecea ediții.

Domnul primar Petru Roman a mulțumit pentru prezență tuturor invitaților, în primul rând celor veniți de peste hotare, precum și oficialităților din Timișoara, în special domnului subprefect Sorin Ionescu, care a și ținut o alocuțiune subliniind importanța zilei. De asemenea, domnul primar a ținut să mulțumească pentru prezență reprezentanților Consiliului Județean, parlamentarilor de Timiș prezenți, dintre care se remarcă domnul Ognean Crîstici deputatul Uniunii Sârbilor din România și domnul Alferd-Robert Simonis, liderul PSD în camera deputaților. De asemenea, a adresat mulțumiri pentru prezență președintelui Asociației Comunelor din Banat, domnului primar al comunei Birda, Stoian Marius, dar și colegilor primari: Marcel Avram de la Făget, Ionuț Stănușoiu de la Ghiroda,

Taparov Petru de la Deta și Petre Gagea de la Jamu Mare ș.a.. Mai apoi, a urmat momentul acordărilor de distincții profesorilor și elevilor merituoși din oraș. Titul de Cetățean de onoare al Orașului Deta a fost alocat în acest an pentru cinci personalități remarcabile din oraș: Părintele protopop Ioan Prisăcean, Părintele paroh Ionel Rujan (postmortem), domnul doctor Libuș Eugen Ștefan, domnul profesor Ilian Nicolae precum și Părintele Lokodi Attila.

În continuarea evenimentului, spectatorii s-au bucurat și de prezența interpreților Valentin Vădrariu, Doriană Talpeș, Maria Didraga, Ciprian Pop, Stana Stepanescu și Bojidarr Ciobotin, Liliana Laichici, care i-au încântat cu multe cântece tradiționale deosebite. De asemenea, în deschiderea festivităților au dansat marile ansambluri

din oraș și din împrejurimi spre bucuria publicului: Ansamblul de dansuri populare românești al Centrului Cultural Deta alături de interpretele de muzică populară: Sara Peter, Maria și Ștefania Nevodenski, Ansamblul de dansuri populare românești „Flori de câmpie” Giarmata -Vii, Ansamblul de dansuri populare sârbești „Sveti Nicola” Deta, Ansamblul „Călușarii” Jebel, Ansamblul de dansuri populare maghiare „Margaretta” Deta, Ansamblul de dansuri populare slovacăști - „Fijalocka” Butin, Ansamblul de dansuri populare bulgărești „Vince” Deta, Asociația „Veselia” Deta și grupului vocal „Fetele de la Coștei” din Serbia.

Sâmbătă dimineața a fost inaugurat un teren sintetic localizat în incinta stadionului orașului Deta și a avut loc un turneu de fotbal numit „Cupa Prieteniei” cu susținerea domnului primar Petru Roman, iar de la ora 18:30 au urcat pe scena din parc KUD „VUK KARADJIC” Sanad din Čoka, KUD „JASEN”, Veliki Gaj din Plandiște și Societatea Cultural Artistică „Veselia” din Glogonj, precum și interpreții Doru Ioan Bănățean, Dragoș Moldovan, NEDA UKRADEN și formația The Bandits.

Duminică, la ora 9:00 a avut loc Crosul Orașului Deta, un eveniment devenit tradițional, care se bucură de asemenea de susținerea domnului primar Petru Roman și a domnului viceprimar Radu Rotar. La acest eveniment sportiv deosebit au participat oameni de toate vârstele, care au alergat de plăcere, câștigători fiind toți participanții, care au primit din partea primăriei medalii, diplome și tricouri inscripționate. În continuare, seara, de la ora 18, părinții și bunicii au fost prezenți la programul artistic al Grădiniței Orașului Deta și al Liceului Tehnologic „Sf. Nicolae” Deta. De asemenea, spectacolul a continuat cu dans și voie bună, oamenii urmărind reprezentațiile ansamblurilor din Deta, precum și al Grupului de instrumentiști „Rapsozii profesioniști”, al corului maghiar „Borostian” din Bordany și al corului „Galaj” din Deta. Au mai susținut recitaluri Ale&Band, Alex Mica, Irina Rimes and Band. Evenimentul s-a încheiat, spre bucuria spectatorilor cu un frumos foc de artificii.

Pagină realizată de Luminița EFTENIE

La Petriș, tradiția merge mai departe!

Când am ajuns la Petriș, pretutindeni domnea suflul unui eveniment mult așteptat de oamenii locului. Știam că primarul comunei, domnul Ionel Berari, este un om cu mare respect pentru tot ce ține de tradiția locului, dar, la capătul celor două zile de reală sărbătoare, m-am convins încă o dată că trecutul, datinile și viitorul Petrișului au încăput pe mâini bune. Dovadă acest frumos și bine pregătit eveniment, desfășurat în zilele de 30 și 31 iulie numit „Tradiția merge mai departe”. În prima zi, după ce am aplaudat echipele de fotbaliști de pe Valea Mureșului înscrise în programul întrecerii sportive, destul de multe înscrise în competiție: Bârzava, Căpânaș, Deva, Dobra, Gurasada, Petriș, Săvârșin și Zam, m-am delectat, mai apoi, cu un minunat spectacol de muzică electronică susținut de Nemesis Scund Community. A doua zi, după ce am vizitat expoziția de fotografii realizată de Antonio Gandore și am trecut prin târgul cu produse locale alimentare și nealimentare organizat cu multă migală de „Asociația Zarand” cu suportul gospodinelor din localitățile Roșia Nouă și Obârșia. Dar imaginile sunt uneori, cred eu, mai grăitoare decât cuvintele...

„Îți felicit pe toți cei care s-au implicat atât de mult în aceste lucrări!”

Lipova face parte din puținele Lorașe din țara asta în care conducerea administrației formează o admirabilă echipă, dovadă și recenta mea întâlnire cu conducerea ei, unde altundeva decât pe teren, mai exact pe terenul stadionului „Șoimii” Lipova, acolo unde proiectul de modernizare a ajuns la ultimele detalii necesare de realizat, înainte de a putea fi dat spre folosință și echipele

de fotbal să își poată desfășura acasă competițiile.

La capătul acestei vizite de lucru, însoțit fiind de domnul Ioan Lăpădat, viceprimarul orașului, domnul primar Florin Pera mi-a spus:

Precum vedeți, împreună cu domnul Ioan Lăpădat, am vizitat astăzi Stadionul „Șoimii” Lipova, unde am verificat stadiul actual al proiectului, în urma lucrărilor desfășurate aici. Suntem foarte mulțumiți de ceea ce am văzut și bucușoși să anunțăm că lucrările la stadion se află pe ultima sută de metri. Echipa de angajați a Direcției Infrastructură, „Întreținere și reparații zone verzi”, coordonată de viceprimarul Ioan Lăpădat, a reușit în scurt timp să

Florin Fabius PERA - Primar al orașului Lipova

realizeze o treabă extraordinară aici, punând la punct ultimele detalii din lucrările care au revenit administrației locale să le asigure pentru acest proiect.

Îți felicit pe toți cei care s-au implicat atât de mult în aceste lucrări și pentru rezultatele calitative obținute într-un timp scurt, finalizarea tuturor detaliilor, care mai trebuie realizate înainte de darea în folosință a stadionului, fiind preconizată pentru viitorul apropiat, în următoarea perioadă. Suntem foarte încrezători că în curând echipele de fotbal ale Clubului Sportiv „Șoimii” Lipova vor putea să se bucure de noul stadion și vor putea fi susținuți de suporteri acasă, pe acest stadion.

În ce privește o nouă finanțare, prin Programul Național „Anghel Saligny”, pentru extinderea rețelei de apă și canal menajer în Șoimoș și Lipova, am mai aflat de la domnul primar că:

Orașul Lipova a depus o serie de proiecte pentru obținerea unei finanțări prin Programul Național „Anghel Saligny”. Vestile bune de la Ministerul Dezvoltării nu au întârziat să apară, orașul Lipova reușind să obțină, până în prezent, un nou proiect desfășurat prin acest program, în valoarea de 28 de milioane de lei. Este vorba despre proiectul „Extindere de rețea apă și canal menajer în localitățile Lipova și Șoimoș, județul Arad”, proiect depus de echipa de implementare proiecte din cadrul Primăriei orașului Lipova, pe parcursul acestui mandat. Așteptăm cu nerăbdare să fim chemați la București, pentru a semna contractul de finanțare și apoi să demarăm licitația și să începem cât mai repede posibil lucrările. Prin acest proiect, rezolvăm o mare problemă a locuitorilor din Șoimoș, apa și canalizarea, investiții pe care le-am promis în urmă cu doi ani și care, iată, prind viață. Mulțumesc echipei, mulțumesc colegilor din primărie care au muncit la acest proiect. Doamne ajută!, a conchis în finalul dialogului nostru domnul primar Florin Fabius Pera.

Pe lângă acest proiect pentru care s-a obținut deja finanțarea, dintre proiectele pe care Primăria orașului Lipova le-a depus spre finanțare prin Programul Național „Anghel Saligny” și le are în continuare în evaluare, pe lista de așteptare, amintim:

- ◆ Reabilitarea rutieră a străzilor din orașul Lipova;
- ◆ Amenajare trotuare și sisteme de captare a apelor pluviale în orașul Lipova;
- ◆ Alimentare cu gaze, orașul Lipova.

Dialog consemnat de Andrei Horațiu CIPRIAN

100 de ani de viață, 100 de ani de istorie și eroism sărbătoriti la Lipova, odată cu celebrarea aniversării domnului Gheorghe GREF – veteran de război!

100 de ani de viață, 100 de ani de istorie, dragoste de patrie, dăruire și acte de eroism – toate spuse de un singur om, un erou al zilelor noastre, un erou contemporan, un erou care reprezintă un reper pentru oricine are onoarea să-l cunoască sau să-i strângă mâna. Este vorba despre domnul Gheorghe Gref, veteran de război, cetățean al orașului Lipova, care în data de 8 iulie 2022 a împlinit memorabila vârstă de 100 de ani, moment care nu avea cum să treacă neobservat de administrația locală și care a fost sărbătorit așa cum se cuvine, printr-un eveniment festiv, organizat de Primăria orașului Lipova.

Evenimentul s-a desfășurat vineri, 22.07.2022, începând cu ora 12:00, în Sala mare de ședințe din incinta Primăriei orașului Lipova, la acesta participând un numeros public. Însoțit de fiul său și întreaga

familie, domnul Gheorghe Gref, a fost îndelung aplaudat de către auditoriu și i-au fost adresate cuvinte alese de profundă prețuire și recunoștință, toate acestea fiind însoțite și de oferirea unor distincții și premii speciale din partea oficialităților locale și județene prezente la eveniment.

În acest cadru festiv, primarul orașului Lipova, domnul Florin Fabius Pera, a înmânat domnului Gheorghe Gref o plachetă, o diplomă aniversară și un tort. De asemenea veteranului de război centenar i-au mai fost acordate o plachetă cu emblema de onoare a „ANCMRR” Filiala Județeană „Ziridava” Arad și diploma cu ocazia împlinirii a 100 de ani de viață din partea Filialei „ANVR” Filiala Județeană „Zarandul” Arad.

Pagină realizată cu sprijinul domnișoarei Adela POPESCU

„Fără Dumnezeu nu putem face nimic!”

Ionuț VÂNTU - Paroh al Bisericii Ortodoxe din Ianova

Cât de repede e cursul vremii... Ianova de ieri abia mai poate fi regăsită în albumele vechi cu fotografii. Cea de azi a intrat de ani buni într-un amplu proces de schimbare, de europenizare. Gaz la poarta gospodariilor, canalizare, șosele și trotuare impecabile. Unde e Ianova de altădată? Ianova cu mulțimea de căruțe cu caii deshămați, ce stăteau duminica și la sărbători în fața sfântului lăcaș. Biserica era ticsită, mulțimea de oameni se învârtejea, clocotea ca apa pusă pe foc și murmur de rugi răzbătea prin fierberea ei, suspine, tuset, salutări; iar omenetu acela se legăna dintr-o parte într-alta, făcând să se clatine prepuriu țintuiți de bănci. Așa era odată...

Preaonorate părinte, stăm de vorbă în apropierea sfintei Biserici în care sluiți de ceva vreme, astfel încât vă întreb: Părinte

Ionuț Vântu, câți credincioși ortodocși aveți în satul Ianova?

Doamnă profesor Roxana Damian, înainte de toate, vă spun bine ați venit în frumoasa localitate Ianova!

Vă mulțumesc pentru urare, bunule Părinte. Bine v-am găsit!

Ei, și acum vă răspund că noi, la Ianova, avem aproximativ 800 de credincioși ortodocși, spun aproximativ pentru că localitatea Ianova este în plină dezvoltare.

De obicei, la biserica din Ianova ce categorii de vârstă vin să se roage sau să asculte slujbele?

La biserică vin credincioși de toate vârstele, de la părinți cu copiii de mână sau în brațe până la bătrâni în bastoane, vin cu credință și cu dragoste, pentru a se ruga și a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru darurile și binefacerile primite, vin pentru a-și găsi echilibrul sufletească în vremurile grele pe care le trăim.

Părinte, credeți că mai poate Dumnezeu să îl salveze pe om, acolo unde nici știința și nici medicii nu reușesc?

Da! Sigur că Dumnezeu îl salvează pe om, important este ca omul să vrea să fie salvat, să facă primul pas spre Dumnezeu iar de restul se va ocupa El. Vă aduceți aminte de fiul risipitor din Sfânta Scriptură? El a plecat din casa părintească, cerându-și moștenirea, s-a destrăbălat o vreme, apoi, venindu-și în sine, s-a întors la tatăl său care l-a primit cu brațele deschise. Important este să ne întoarcem, să ne revenim din amorțirea patimilor și Dumnezeu ne primește, ne salvează.

Medicii...

Medicii și știința au rolul lor, însă fără Dumnezeu nu putem face nimic. Sunt nenumărate mărturiile ale celor care au primit vindecare trupească acolo unde medicii și știința nu dădeau nicio șansă. Im-

portant este să credem. Ce spunea Hristos celor pe care îi vindeca? „Credința ta te-a mântuit!” sau „Fie ție după credința ta!”

Așadar, spre ținere de minte, mai poate să fie religia și credința în Dumnezeu o salvare pentru individul actual!

Religia și credința în Dumnezeu erau centrul vieții oamenilor în vechime. Acum, pe măsură ce înaintăm cu știința și tehnica, omul se crede atotputernic și uită tot mai mult de Creatorul și Tatăl său ceresc, dar toate acestea merg până la un punct. Când omul e lovit de greutate, de boli, când medicii și știința nu îi mai dau nicio șansă, dacă se întoarce la Dumnezeu, Tatăl nostru îl va primi.

Credința!

Da, credința! Vedeți, dumneavoastră, omul credincios altfel trece peste încercările vieții, convins fiind că toate vin de la Dumnezeu, cel necredincios însă, atunci când știința nu îl mai poate ajuta, este doborât de deznădejde și ajunge să facă lucruri nesăbuite. Nu condamnăm știința, însă știința fără Dumnezeu poate lucra împotriva omului.

În acest context, cum pot preoții să îi înlocuiască pe medicii în efortul de a-l salva pe individul uman?

Așa cum am spus, medicii au rolul lor, preotul nu îi poate înlocui, ci este nevoie de împreună lucrare. Să știți că avem medicii credincioși. Imaginați-vă cât curaj îi dai un medic care te îndeamnă să mergi la biserică și să te rogi, să te spovedești și să te împărtășești, să participi la Taina Sfântului Maslu și abia după aceea să faci intervenția chirurgicală sau tratamentul recomandat. Sfântul Luca al Crimeii a refuzat să opereze fără icoana Maicii Domnului în sală, și asta sub comuniști!

Extraordinar!

Da, asemenea, tot el recomanda, atât în calitate de preot, cât și în calitate de medic, tuturor pacienților săi să bea apă sfințită în fiecare dimineață. Așadar, lucrarea medicului și cea a preotului se completează reciproc, nu se substituie una pe alta.

Ne-am interesat pentru dumneavoastră

Încă o taxă în plus!

Prof. univ. dr. Aurel MIHUȚ

Conform Legii adoptate recent de Parlamentul României și intrate în vigoare în data de 3 iulie, furnizorii de servicii media audiovizuale la cerere precum Netflix, HBO GO, Amazon Prime Video, Voyo, sunt obligați să plătească o taxă de 4% din veniturile obținute de la utilizatorii români pentru vizionarea de filme online, cunoscută drept „taxa Netflix”.

Aceasta se va aplica și entităților nerezidente, care nu au filiale înregistrate în România, însă doar pe veniturile obținute din țara noastră. Taxa Netflix este deja prezentă în Uniunea Europeană, dar nivelul diferă de la caz la caz. Spre exemplu, în Franța taxa este de 3% și este în vigoare de la începutul anului 2019, în Marea Britanie (2%), Italia (3%) și Austria (5%) se aplică din 2020, iar în Spania (3%) din ianuarie 2021. În acest context, în mod similar cu alte țări europene, a fost introdusă „Taxa Netflix” și în România, iar companiile vizate de noua reglementare sunt obligate să o aplice, dar au nevoie în acest scop de definitivarea procedurii de urmat pentru conformare și plată”, a mai precizat Ana Petrescu-Mujdei, manager senior Deloitte România.

Reflecții din... Beligania

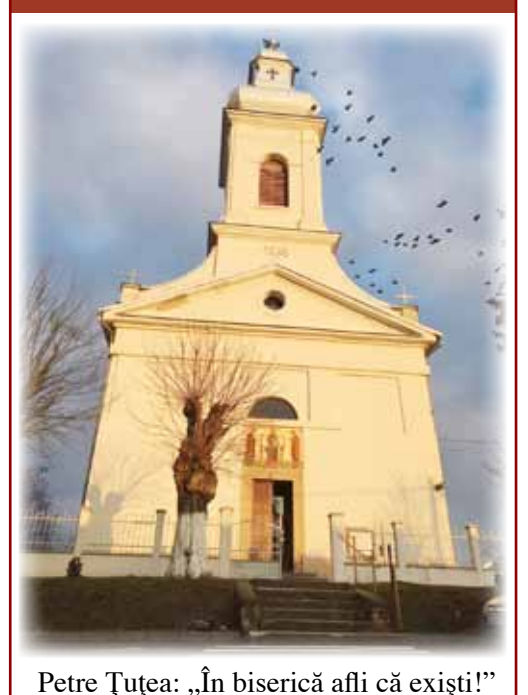
O viață trăită frumos este tot ce poate dori un om

Radu Beligan

Nu mai știm să trăim, nu mai știm să iubim. Singurul lucru care ne mai poate salva este iubirea, iar eu sunt optimist. Sunt sigur că Dumnezeu are planurile lui și pentru noi. Fericirea se strecoară uneori pe o ușă care e lăsată deschisă fără să-ți dai seama.

Dacă Dumnezeu ți-a dat un dar ești obligat să răspunzi acestui dar. Este profund condamnabil să lași o vocație în paragină, să nu-i dai prilejul să se împlinească. Sau măcar să se verifice într-un fel. Sunt convins că în fața instanțelor artistice și ale conștiințelor ești condamnabil dacă deturnez un talent din drumul lui sau dacă nu îi dai un prilej să se afirme într-un fel.

Biserica din Ianova

Petre Țuțea: „În biserică afli că exiști!”

Pagină coordonată de prof. Roxana DAMIAN

Pavel Ionuț - în lotul României de Kickboxing

C.S. Denta Kickboxing a început numărătoarea inversă. Datorită rezultatelor avute în competițiile naționale și internaționale, sportivul Pavel Ionuț, din cadrul Clubului Sportiv Denta (secția Kickboxing), a fost selectat de Federația Română de Arte Marțiale de Contact (FRAMC) pentru constituirea lotului României de Kickboxing, lot care va participa la Campionatul Mondial de Kickboxing WAKO, copii cadeti și juniori, în 30 Septembrie / 09 Octombrie 2022 (Jesolo/Italia).

Părinții și domnul antrenor Dan Pantîș doresc să mulțumească pe această cale Primăriei Denta din județul Timiș, în special domnului Primar Tapanov Petru, dar și președintelui Clubului Sportiv Denta, Cîrciu Denis, precum și domnului Gabriel Nevodenszki (NEVO SERVICE LEONBERG), care au făcut să fie posibilă

această participare la un campionat mondial. Nu în ultimul rând, îi mulțumesc celui care i-a adus până în punctul acesta, domnului Poenariu Eusebiu, care de aproximativ opt ani de zile a investit în pregătirea sportivilor. Felicitări!

Campionat de fotbal - la Denta

Liga la Denta este un campionat local, organizat la inițiativa domnului Ghiță Fusian cu sprijinul Primăriei Denta și a Consiliului Local Denta, reprezentate de domnul primar Tapanov Petru și doamna viceprimar Maria Baniaș. Astfel, în fiecare vară, cu multă consecvență, începând cu anul 2018 are loc această competiție pe gazonul artificial din centrul comunei Denta, singura condiție fiind ca jucătorii să fie locuitori ai comunei.

În acest an, evenimentul a avut loc duminică, 31.07.2022, și au fost înscriși peste 100 de participanți, respectiv opt echipe, după cum urmează: Pizzeria Jurj, Ac Milan, Magic Boys, Katerine, Village Stars, Red Stars, Real Denta și FC Denta. Aceste echipe au fost împărțite în două grupe a câte patru, iar primele două echipe din fiecare grupă merg mai departe în semifinalele care se va juca în luna august. Fiecare echipă are între opt și treisprezece jucători, iar meciurile durează cincisprezece minute.

Recrutări C.S. Denta Kickboxing

C.S. Denta Kickboxing caută o nouă generație de practicanți ai artelor marțiale, disciplina Kickboxing. Copiii cu vârsta cuprinsă între 7-10 ani, sunt așteptați să li se alăture. Dacă sunteți o fire dinamică, vă place mișcarea, doriți o schimbare în bine și sunteți gata să luptați pentru acest lucru, instructorul de arte marțiale de contact Dan Pantîș vă așteaptă la sală. Antrenamentele au loc în zilele de luni, marți, miercuri și joi, de la orele 18:00-21:00 în sala de sport din localitatea Denta, localizată în spatele Școlii Generale Denta.

Satul meu

de Gencianu Get-Beget

Iestă-n lumie mulce sace
Părăsăce și zuitace,
Dar așa-n satu meu
I Raiu lu Duminedzău!

Niși nu măi mi dă mirare
Că or vint cu mic cu mare
Dân întraga Românie
Ș-or rămas genceni să fie.

Pră la noi Bârdzava trieșie,
Pasu-i lin și curjie-n lieșie
Prântră maluri șârpuice
Șie-s dă sălși bătrânie umbrice.

Dân Bihor... i satul plin,
Ș-or vint baș și dân Măcin...
Argeleni și moldoveni,
Maramureșani, olteni,

Aviem Șanțu al pogan,
L-o făcut un Italian
Șie-o săpat toată câmpia
Să inungie orezăria.

Aviem sârbi și-aviem bugari,
Aviem niemț și-aviem maghiari,
Până și-un bucureșcian
O vinit... și-acu-i gencean!

N-are pompe, n-are vincii,
Numa liejia lu da Vinci
Care-l mână dă la space
Și pră supt Bârdzavă-l scoacie.

Trag la nuoi că locu-i sfânt,
Un mic Rai dă pă Pământ,
Unge tuot trăim în pașie
După cum vriem și nie plașie.

În sat is patru sectoară
Și la drumu mare-i moară,
Aviem sfat și-aviem cămin,
Dă căstani ni parcu plin,

Iac-așa, că ani la rând,
Mulce suce numărând...
Gencea noastră a frumoasă,
Ni-o fost, ni și ni-o fi casă.

Tri bisăriși mari și lace
Ș-încă doauă d-alialance.
Aviem grădiniță, școală...
D-aia ni-s genceni cu fală!

Satu nostru-i bătrân tarie,
Șapce suce dă ani arie
Și cât măi is pân la mie,
Să-i trăim cu bucurie!

„Ansamblul folcloric al comunei noastre a așezat Voitegul, de ani buni, pe harta artei folclorice românești!”

Niculae POP - Primar al comunei Voiteg

Doamnă primar, călduroasă vară!
Incendiară, așa ceva nu mai țin minte să fi avut. Fierbe lumea, doamnă!

Dar, parcă, fără a ține seama de caniculă vă găsesc tot pe șantierele comunei!

Trebuie, nu putem opri lucrările. Oamenii așteaptă de la primar să rezolve problemele care se cer rezolvate, indiferent de anotimp.

Și, precum văd..

Precum vedeți, continuăm atât lucrările de asfaltare, cât și lucrări de reparații, acolo unde acest lucru se impune. Acum, când stăm de vorbă, la final de lună iulie, aici, în satul Folea, finalizăm lucrările la trotuare și efectuăm ample intervenții de reparații la poduri. Mereu este de lucru într-o primărie.

V-am văzut, deși atunci nu am reușit să stăm de vorbă, și la „Balul Portului Popular”, desfășurat la mijlocul lunii iulie, în satul reședință de comună.

Da, regret că nu am reușit să stăm de vorbă atunci, dar iată că putem vorbi acum și vorbim, cum s-ar spune, la rece, după ce acest frumos bal s-a încheiat. A fost un succes, un bal, zic eu, care a plăcut tuturor, cu atât mai mult cu cât comuna noastră a fost onorată de participarea a încă zece ansambluri artistice. Cât despre Taraful „Pro Datină”, condus de cunoscutul profesor Adrian Scorobete, având ca soliste vocale pe Maria Milu Sorescu și Denisa Peia, numai cuvinte de laudă.

Ansamblul comunei dumneavoastră se bucură de susținerea administrației?

Desigur, chiar merită această susținere. Doamnă Dina, Ansamblul folcloric al comunei noastre a așezat Voitegul, de ani buni, pe harta artei folclorice românești. Și, iată, cu acest prilej, felicit din toată inima pe toți membrii săi, împreună cu doamna director, profesor Camelia Fogaș.

Pagină coordonată de Camelia DINA

ACORDUL ÎNTRE TINE ȘI TINE SE NUMEȘTE FRUMUȘETE!

Mă reîntorc la locuința din câmpie a interlocutorului meu, într-o dimineață cu miros de câmp răvășit de ierburi ude, de pământ răscolit până în rădăcini. Ploaia se lărgea acolo, mai puțin grăbită ca în oraș, mai calmă, mai răbdătoare. Zgomotul motorului nu acoperea cu totul foșnetul ei mărunț și odihnitor.

Domnule Vasile Todî, cu ce versuri mă așteptați azi în livada dumneavoastră, pe care o îngrijiți cu multă migală?

Cu... „Călătorule, intră tăcut; Treci acest prag. / Aci, strălucind în lumina curată, / Stau pâinea și vinul pe masă.” Nu-ți bate capul, sunt versurile lui Trakl expresionistul.

Am remarcat din început migala cu care îngrijiți parcul și livada casei. Sunteți un om ordonat, după câte vă cunosc.

Nu știu cum sunt, dar știu ce cred legat de ordine.

Ce anume?

Sunt convins că numai curățenia și ordinea ne apropie de Dumnezeu. Îmi plac așezările unde domnește o curățenie de-a dreptul feminină și trăiesc convins că lumea în care este primit omul după ce părăsește pământul, există sub semnul curățeniei, ordinii și armoniei. Paul Claudel a spus într-o pagină că spectacolul care ne așteaptă după moartea noastră fizică nu va semăna desigur cu ceea ce ne arată Dante în „Infernul”, în „Purgatoriu” și în „Paradisul”.

Curioasă observație!

Vom muri și vom vedea, dar până atunci să nu uiți că dezordinea morală începe de la o cravată purtată cu indiferență.

Mi-ați spus, chiar la venirea mea, că doriți să mai adăugați ceva privind iubirea dumneavoastră pentru munte. Despre ce este vorba?

Da, dorind să aflu ce iubesc mai mult marea, muntele sau câmpia, îți spuneam, la trecuta noastră întrevedere că marea este o baltă gălăgioasă, așa că rămân doar muntele și câmpia, despre câmpie ți-am răspuns, iar despre munte, citind recent niște însemnări ale lui Nichita, aș vrea să mai adaug faptul că marele blond era fascinat de o metaforă atribuită numai și numai acestor giganti suavi și colosali: „creierii munților”. Ce aură stranie a avut muntele îndepărtat, se întreba el, când poporul l-a numit cu cuvântul „creier”, înfricoșător cuvânt, ceva care nu se poate vedea, dar care există, ca o structură intimă, esențială într-un organism viu, dirijându-i mișcările, vorbirea, sentimentele, destinul. Carevasăzică, munții gândesc, gândesc într-un ritual solemn, iar în creierii lor poți fi oricând singur și apt de a asculta simfonia celestă.

Domnul meu, sunteți, că vreți sau nu, un om al cetății, conduceți un jurnal interregional cu prezență lunară în patru județe...

Așa. Și?

Ce vă supără la oamenii politici de azi?

Faptul că recurg la răutate, la agresivitate pentru a dobândi o cât de fragilă forță polemică.

De ce?

Din prostie! De ce sunt răi? „Sunteți răi pentru că sunteți proști!” afirmă un personaj din „Danton” a lui Camil Petrescu. Dar, domnișoară, noi nu avem oameni politici și cu atât mai puțin oameni de stat. Cu puține excepții, miniștri noștri sunt niște inși neciteți. Cât despre parlamentari... România, spunea un mare gazetar, la nivel politic e formată din neam de slugi. Și nu de azi de ieri. Avea dreptate, pentru astfel de oameni am o înfinită compătimire.

M-ar interesa excepțiile. Măcar una...

Sorin Frunzăverde! Roxana, nu am întâlnit în România de azi niciun om care, îndeletnicindu-se cu politica, să cunoască precum Sorin Frunzăverde regula celor trei ași ai conduitei: modestie, onestitate și onoare. Sigur, Sorin Frunzăverde era un intelectual, un intelectual care știa carte cât trei academicieni de azi! Dumnezeu să-l odihnească.

În cei treizeci de ani scurși de la lovitura de stat din decembrie, România pare lăsată de izbeliște, credeți că regalitatea ar putea-o salva?

De unde să mai găsim un Carol al II-lea?

Sau Ferdinand...

Ăla era un papă-lapte, ca și săracul său unchi Carol I. Oamenii triști, însurați de jupănese exact cu cine nu ar fi vrut. Oamenii

ancorați de căsnicii care i-au înrăit de singurătate, i-au întunecat precum Hagen din „Amurgul zeilor” a lui Wagner. Aștia nu au avut nici măcar curajul iubirii. Vezi, dumneata, într-o căsnicie nu toți oamenii vin din iubire, unii vin și din oboseală, alții din indiferență și mai sunt unii care vin că au apucat să vină. Carol al II-lea nu face parte din ei. El a venit pentru că a avut curajul de a iubi. Mare lucru! Și, dincolo de asta, Carol al II-lea era un erudit rasat. Citește-i însemnările și vei rămâne plăcut surprinsă de cultura acestui bărbat.

De ce săracul Carol I?

Și pentru că în anul 1866, când a venit în România, prințul Carol de Hohenzollern-Sigmaringeni n-a adus cu sine niciun fel de avere. Ulterior, cu suma obținută din vânzarea bunurilor succesoriale din Germania, a cumpărat moșia Zorleni din județul Tutova. Dar, la scurt timp, cei care l-au alungat pe Vodă Cuza, fripturiștii de la București, asemeni celor de azi, i-au asigurat lui Carol posibilitatea acumulării unei imense averi. Gândește-te doar că domeniul coroanei ce fusese constituit prin Legea din iunie 1884 se compunea din douăsprezece moșii ce însumau peste o sută de mii de hectare cu clădirile și terenurile aferente. E drept că „coroana” avea numai dreptul de folosință, dar era scutită de orice impozit către stat. Uită-te doar la ce avere a lăsat Carol I moștenire descendenților săi prin testament și vei vedea că pentru o țară amărâtă ca a noastră, monarhia este un deranj prea costisitor. Să nu uităm: la rădăcina arborelui genealogic al României moderne, stă geniul aceluși bărbat atât de nobil și de dăruit, numit Alexandru Ioan Cuza.

Mi-ați spus la începutul acestei veri că întreaga lună iunie o dedicați operei lui Mihail Sebastian.

VASILE TODI

Așa am și făcut, trei ore pe zi, întreaga lună, le-am dedicat operei acestui minunat intelectual evreu, care e un dramaturg genial și un diarist captivant. Romancierul însă e pentru fetele cu bonetă și cu panerul pe braț.

Mai este citit Sebastian astăzi?

Eu l-am citit fără a-mi pierde timpul cu această întrebare. În lumea de azi, nu numai în România, oamenii deștepti îi învață pe cei care nu sunt ca ei cum să-și petreacă timpul în negliobie și extravaganță, punându-le la dispoziție o mulțime de rețele de socializare cu care ei încearcă să iasă, precum prostul din baie, cu tot felul de postări tragi-comice. Doar-doar va lua și Universul notă de existența lor, doar-doar se va vorbi și despre ei. Vezi facebook-ul în acest sens, acolo unde utilizatorii se înscriu voluntari pentru a deveni ridicoli postând imagini cu lenjeria intimă nespălată lângă mâncarea de pe masă.

Frica de anonim?

Nu, cred că aici avem de-a face cu frica de singurătate a prostiei și, uneori, poate, cu teama de anonim. Doi eroi ai „Revizorului” lui Gogol exprimă exact această spaimă de anonim: „Dacă-l vedeți cumva pe împăratul să-i spuneți că aici trăiesc Bobcinski și Dobcinski”. Precum vezi, ei nu se mulțumeau să trăiască, asta nu li se părea important, ei erau sincer îngrijorați că alții nu știu de existența lor.

Pentru că stăm de vorbă în casa dumneavoastră părintească, pot să aflu o amintire frumoasă din copilăria dumneavoastră?

Toate amintirile mele sunt frumoase. M-a alduit bunul Dumnezeu cu acest dar de a păstra în amintiri doar frumusețe. Mi-a plăcut în copilărie să merg alături de mama într-o șaretă cu doi cai. Noi doi și numai noi prin nesfârșita pustă. De o parte a drumului galbenul grâului, de alta verdele porumbului și deasupra noastră cerul albastru al amiezii de vară. Erau doi cai murgi, puternici, doi cai pe care-i mâna mama numai cu îndemnuri de glas. Și mama era tânără și frumoasă ca toate mamele acestui pământ!

Mama dumneavoastră, tânără în amintire, are azi 95 de ani!

Și aceeași ochi blajini și catifelați ca pajiștea covoarelor persane. Care este sfatul primit de la mama dumneavoastră și pe care mi-l puteți spune chiar acum?

N-aș spune că este un sfat, poate o constatare frumoasă, prin simplitatea ei, ca o omilie, din care am reținut că acordul între tine și tine se numește frumusețe.

Dialog consemnat de Roxana FURDEAN pentru Almanahul „Dobrogea” 2022

Ediție coordonată de Roxana FURDEAN